

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๒๙ ๙๕

13892
27 มี.ค. 2561
16/9
สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม: ๑๐๓๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ 1091 / บ1 วันที่ 17 / ๑๓ / ๖1
เวลา 17:17 ส่ง กทค
สำนักการประชม

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๖๓ (๗) / ๖๕๖๖
วันที่ ๒๗ / ๓.๑ / ๖๖
เวลา ๖๕๓ น.
สำนักการประชม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒ (วณิช)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๘๑๒๑ (D/วณิช/09/หนังสือ/019)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มมาตรา ๑ (๑๘) และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ และมาตรา ๓๖๖/๑)
- (๒) แก้ไขอัตราโทษกรณีกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี และปรับปรุงมาตรการในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำกับผู้เสียหาย ซึ่งเป็นเด็กอายุกว่าสิบสามปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๗)
- (๓) กำหนดให้การกระทำอนาจารโดยการล่วงล้ำเป็นการกระทำความผิดที่ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น และเพิ่มอัตราโทษของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้ได้สัดส่วนกัน (เพิ่มมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๙ และมาตรา ๒๘๐)
- (๔) กำหนดให้การบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่หรือส่งต่อภาพหรือเสียงของการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร เป็นการกระทำความผิดที่ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น (เพิ่มมาตรา ๒๘๐/๑)
- (๕) กำหนดให้การข่มขืนกระทำชำเราและการอนาจารโดยการล่วงล้ำ ซึ่งเป็นการกระทำระหว่างคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย เป็นความผิดอันยอมความได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๑)
- (๖) กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศแก่บุพการี ผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด และบุคคลซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้ ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๕ และเพิ่มมาตรา ๒๘๕/๒)
- (๗) กำหนดให้การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่เป็นการเอาเปรียบหรือรับประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณีหรือจากการค้าประเวณี เป็นความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๖)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ในบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศและบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับศพในประมวลกฎหมายอาญาให้ชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำชำเราตามธรรมชาติ และปรับปรุงบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศบางประการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย และเพื่อความคุ้มครองบุคคลซึ่งถูกกระทำทางเพศกลุ่มต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น เช่น เด็ก ผู้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้กระทำ และผู้ซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้ อีกทั้งเพื่อป้องปรามมิให้มีการกระทำที่เป็นการเอาเปรียบหรือรับประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณีหรือจากการค้าประเวณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส และคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗๗ ผู้ใดกระทำความผิดที่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ได้กระทำโดยมีอาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิง หรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำ หรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือจะอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน โดยกำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสแทนการลงโทษก็ได้ ในการพิจารณาของศาล ให้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อมของผู้กระทำความผิดและเด็กผู้ถูกระทำ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความผิดกับเด็กผู้ถูกระทำ หรือเหตุอื่นอันควรเพื่อประโยชน์ของเด็กผู้ถูกระทำด้วย

ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กแล้ว หรือผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขภายหลังการสมรสครบถ้วนแล้ว ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ แต่ถ้าการคุ้มครองสวัสดิภาพดังกล่าวไม่สำเร็จหรือผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขภายหลังการสมรส ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ ในการพิจารณาของศาล ให้คำนึงถึงเหตุตามวรรคสี่ด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗๗ ทวิ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำ

(๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ ตี๋ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗๗ ตี๋ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับ

- (๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
- (๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๗๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา “ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่น ซึ่งมีไข่อวัยวะเพศลวงล้าอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคลนั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๙ และมาตรา ๒๘๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗๙ ผู้ใดกระทำความผิดแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้น จะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิดโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น หรือกระทำความผิดแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยใช้วัตถุ หรืออวัยวะอื่นซึ่งมีไข่อวัยวะเพศลวงล้าอวัยวะเพศหรือทวารหนักของเด็กนั้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๒๘๐ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับ

- (๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต
- (๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๒๘๐/๑ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ ได้บันทึกภาพหรือเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจารนั้นไว้ เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งภาพหรือเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจารที่บันทึกไว้ ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กึ่งหนึ่ง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๑ ความผิดตามมาตราดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

(๑) มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง ซึ่งเป็นการกระทำระหว่างคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย

(๒) มาตรา ๒๗๘ วรรคหนึ่ง ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๒๘๕/๒”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่บุพการี ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ ผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล หรือผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๕/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๒๘๕/๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นการกระทำแก่บุคคล ซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองอันเนื่องมาจากเป็นผู้ทุพพลภาพ ผู้มีจิตบกพร่อง โรควิต หรือจิตฟั่นเฟือน คนป่วยเจ็บ คนชรา สตรีมีครรภ์ หรือผู้ซึ่งอยู่ในภาวะไม่สามารถรู้ผิดชอบ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๖ ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

(๑) ช่วยเหลือ ให้ความสะดวก หรือคุ้มครองการค้าประเวณีของผู้อื่น

(๒) รับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดจากการค้าประเวณีของผู้อื่นหรือจากผู้ซึ่งค้าประเวณี

(๓) บังคับ ชูเชิญ หลอกลวง หรือใช้อำนาจครอบงำผู้อื่น หรือรับผู้อื่นเข้าทำงาน

เพื่อการค้าประเวณี

(๔) จัดให้มีการค้าประเวณีระหว่างผู้ซึ่งค้าประเวณีกับผู้ให้บริการ

(๕) ปกปิดหรืออำพรางแหล่งที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินซึ่งได้มาจากการค้าประเวณี

(๖) อยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีหรือสมาคมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีคนเดียวหรือหลายคน

เป็นอาชญากรรม และไม่สามารถแสดงที่มาของรายได้ในการดำรงชีพของตน

(๗) ชัดขวางการดำเนินการของหน่วยงานที่ดูแลในการป้องกัน ควบคุม ช่วยเหลือ หรือให้การศึกษาแก่ผู้ซึ่งค้าประเวณี ผู้ซึ่งจะเข้าร่วมในการค้าประเวณี หรือผู้ซึ่งอาจได้รับอันตรายจากการค้าประเวณี

ความในวรรคหนึ่ง (๒) และ (๖) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใด ขงพึงได้รับตามกฎหมายหรือตามธรรมจรรยา”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖๖/๑ ผู้ใดกระทำเพื่อสนองความใคร่ของตน โดยการใช้อวัยวะเพศของตนล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของศพ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ความผิดเกี่ยวกับเพศ)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ในบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศและบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับศพในประมวลกฎหมายอาญาให้ชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำชำเราตามธรรมชาติ และสมควรปรับปรุงบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศบางประการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย และเพื่อความคุ้มครองบุคคลซึ่งถูกกระทำทางเพศกลุ่มต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น เช่น เด็ก ผู้อยู่ภายใต้อำนาจของผู้กระทำ และผู้ซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้ อีกทั้งเพื่อป้องปรามมิให้มีการกระทำที่เป็นการเอาเปรียบหรือรับประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณีหรือจากการค้าประเวณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

๒.๑ ตัดบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ในมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง แล้วนำไปกำหนดเป็นบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ในร่างมาตรา ๑ (๑๘) เพื่อมิให้มีการบัญญัติบทนิยามซ้ำกันในหลายมาตรา และเพื่อให้มีความหมายเป็นไปตามลักษณะของการกระทำชำเราตามธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคำวินิจฉัยของศาลฎีกา และครอบคลุมทั้งกรณีผู้กระทำไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิงเป็นฝ่ายกระทำและเป็นฝ่ายถูกกระทำ โดยศาลจะเป็นผู้พิจารณาในรายละเอียดของการกระทำ (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑ (๑๘))

๒.๒ แก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๒๗๖ วรรคสาม ที่กำหนดเหตุที่ทำให้ผู้กระทำได้รับโทษหนักขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความในมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ ปัจจุบัน ซึ่งมีหลักการเหมือนกัน โดยเลื่อนวรรคขึ้นเป็นวรรคสองเพื่อให้สอดคล้องกับการตัดบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ในวรรคสองออก (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๖)

๒.๓ เพิ่มระวางโทษขั้นต่ำกรณีกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีตามมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง เพื่อให้ระวางโทษสำหรับการกระทำความผิดต่อเด็กหนักกว่าการกระทำความผิดต่อผู้ใหญ่ตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง เพื่อยับยั้งผู้กระทำความผิดไม่ให้กระทำต่อเด็ก และแก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ ที่กำหนดเหตุที่ทำให้ผู้กระทำได้รับโทษหนักขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับถ้อยคำ

และลำดับความในร่างมาตรา ๒๗๖ วรรคสาม และวรรคสี่ ปัจจุบัน ซึ่งมีหลักการเหมือนกัน โดยเลื่อนวรรคขึ้นเป็นวรรคสามเพื่อให้สอดคล้องกับการตีบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ในวรรคสองออก นอกจากนี้ได้ปรับปรุงมาตรการในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเรา ซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำกับผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กอายุกว่าสิบสามปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี ในมาตรา ๒๗๗ วรรคห้า เพื่อความชัดเจนในการปฏิบัติ โดยแยกกำหนดเป็นสองวรรคและเลื่อนวรรคขึ้นตามลำดับ เป็นวรรคสี่ ซึ่งกำหนดวิธีการเฉพาะที่ศาลจะลงแก่เด็กผู้กระทำความผิด โดยให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวเลือกดำเนินการได้สองประการ คือ สั่งให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรืออนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน โดยกำหนดเงื่อนไขให้ดำเนินการภายหลังการสมรสแทนการลงโทษก็ได้ และวรรคห้า ซึ่งกำหนดผลของคำสั่งศาลตามวรรคสี่สองประการ คือ ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ หากดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กได้สำเร็จหรือผู้กระทำความผิดปฏิบัติตามเงื่อนไขภายหลังการสมรสครบถ้วนแล้ว หรือศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หากการดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กไม่สำเร็จหรือผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขภายหลังการสมรส (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๗)

ทั้งนี้ การกำหนดให้เด็กผู้ถูกระทำความผิดสมรสกับเด็กผู้กระทำความผิด อันเป็นเหตุให้ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษตามร่างมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่และวรรคห้า จะเป็นการบังคับเด็กให้สมรสซึ่งขัดต่อพันธกรณีระหว่างประเทศของไทยหรือไม่นั้น มีพันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องได้แก่

(๑) ข้อ ๑๖ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) กำหนดหลักทั่วไปว่าเด็กมีสิทธิได้รับการดูแลไม่ให้อุททำร้ายในทุกกรณี ซึ่งมีการตีความว่ารวมถึงการบังคับให้สมรสด้วย

(๒) ข้อ ๑๖ วรรคสอง แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of all Forms of Discrimination against Women : CEDAW) กำหนดว่าการหมั้นหรือการสมรสของเด็กไม่ให้มีผลทางกฎหมาย และรัฐภาคีต้องเลือกมาตรการหรือกฎหมายที่จำเป็นในการกำหนดอายุขั้นต่ำของเด็กที่ให้สมรสได้และต้องมีการจดทะเบียนสมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) ข้อมติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ (Resolution adopted by the General Assembly on 19 December 2016) เลขที่ ๗๑/๑๗๕ เกี่ยวกับเด็กและการบังคับให้เด็กสมรสก่อนวัยอันควร (Child, early and forced marriage) ร้องขอให้สมาชิกสหประชาชาติกำหนดกฎหมายให้มีอายุขั้นต่ำของเด็กที่จะสมรสได้ และค่อย ๆ แก้ไขอายุขั้นต่ำดังกล่าวให้สูงขึ้น โดยการสมรสนั้นต้องเป็นไปด้วยความยินยอมอย่างเสรีและเต็มที่ นอกจากนี้ควรยกเลิกกฎหมายที่กำหนดให้ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษหากผู้กระทำความผิดสมรสกับเหยื่อของการกระทำผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราหรือละเมิดทางเพศ (sexual abuse)

(๔) ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ CEDAW ที่ต้องการให้ประเทศสมาชิกกำหนดอายุขั้นต่ำของเด็กที่สมรสได้เป็นไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี แล้วเห็นว่า อนุสัญญาระหว่างประเทศไม่ได้มีข้อบทกำหนดห้ามการอนุญาตให้ผู้กระทำความผิดและผู้ถูกกระทำที่เป็นเด็กสมรสกันแล้วเป็นเหตุไม่ต้องรับโทษไว้โดยตรง แต่มีข้อเสนอให้มีกฎหมายกำหนดอายุขั้นต่ำของเด็กที่จะสมรสได้ และการสมรสนั้น

จะต้องเป็นไปด้วยความยินยอมอย่างเสรีและเต็มที่ รวมทั้งควรยกเลิกกฎหมายที่กำหนดให้ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษหากได้สมรสกับเหยื่อ

การที่ร่างมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่และวรรคห้า กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวสามารถเลือกดำเนินการได้สองประการ คือ สั่งให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรืออนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกันโดยกำหนดเงื่อนไขให้ดำเนินการภายหลังการสมรสแทนการลงโทษก็ได้ โดยหากดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กได้สำเร็จหรือผู้กระทำความผิดปฏิบัติตามเงื่อนไขภายหลังการสมรสครบถ้วนแล้วผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ ศาลสามารถเลือกใช้มาตรการที่เหมาะสมแก่กรณีโดยไม่จำเป็นต้องอนุญาตให้สมรสกันในทุกกรณี หากศาลจะพิจารณาใช้มาตรการอนุญาตให้สมรส ศาลซึ่งมีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว ย่อมมีวิธีการที่จะสืบเสาะหรือพิสูจน์ความยินยอมในการสมรสของผู้กระทำความผิดและเหยื่อได้ว่า การสมรสนั้นเกิดจากความยินยอมโดยเสรีและอย่างเต็มที่หรือไม่ และยังสามารถกำหนดเงื่อนไขภายหลังการสมรสได้ด้วย ดังนั้น การกำหนดให้ศาลอนุญาตให้สมรสอันเป็นเหตุให้ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ จึงไม่เป็นการบังคับสมรสและไม่ขัดต่อพันธกรณีระหว่างประเทศของไทย

๒.๔ แก้ไขการอ้างวรรคมาตรา ๒๗๖ และมาตรา ๒๗๗ ในมาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตรี ให้สอดคล้องกับการตบนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ทำให้มีการเลื่อนวรรคขึ้นมาตามลำดับ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๗ ทวิ และร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๗ ตรี)

๒.๕ กำหนดให้การใช้สิ่งอื่นใดสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่นเป็นความผิดฐานอนาจารในลักษณะร้ายแรงที่ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้นในร่างมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง (กรณีกระทำแก่บุคคล) และร่างมาตรา ๒๗๙ วรรคสาม (กรณีกระทำแก่เด็ก) โดยกำหนดโทษเทียบเท่าความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง และฐานกระทำชำเราเด็กตามมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี เนื่องจากการใช้วัตถุอื่นใดที่ไม่ใช่อวัยวะของมนุษย์ล่อล่ออวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น ไม่ใช่ลักษณะของการกระทำชำเราตามธรรมชาติ แต่มีผลร้ายแรงเทียบเท่ากัน นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสองของมาตรา ๒๗๙ กำหนดให้การกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี เป็นเหตุให้ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้น และเพิ่มอัตราโทษโดยให้มีโทษจำคุกขั้นต่ำตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เพื่อให้เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งยังไม่อยู่ในภาวะที่สามารถให้ความยินยอมทางเพศได้รับความคุ้มครองมากยิ่งขึ้นด้วย (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๘ และร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๙)

๒.๖ เพิ่มการกำหนดโทษจำคุกตลอดชีวิตในมาตรา ๒๘๐ (๑) กรณีการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ (ความผิดฐานอนาจารบุคคล) หรือมาตรา ๒๗๙ (ความผิดฐานอนาจารเด็ก) เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส เพื่อให้ได้สัดส่วนกับระวางโทษสำหรับความผิดฐานอนาจารโดยการล่อล่อด้วยวัตถุอื่นใดตามร่างมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง และร่างมาตรา ๒๗๙ วรรคสาม และเพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจในการกำหนดบทลงโทษได้อย่างเหมาะสมกับข้อเท็จจริงแต่ละกรณี (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๐)

๒.๗ เพิ่มการกำหนดความผิดกรณีการบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่หรือส่งต่อภาพหรือเสียงของการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร โดยให้เป็นการกระทำที่ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น เนื่องจากการกระทำที่เป็นการบันทึกภาพหรือเสียงการข่มขืนกระทำชำเราเป็นการกระทำที่มีลักษณะร้ายแรงและหากมีการนำภาพหรือเสียงที่บันทึกไว้ออกเผยแพร่จะยิ่งเป็นการซ้ำเติมและทำให้ผู้ถูกระทำเสียหายมากยิ่งขึ้น โดยอัตราโทษได้เทียบเคียงกับอัตราโทษตามมาตรา ๒๘๕ กรณีกระทำความผิดทางเพศต่อผู้อยู่ในความดูแล (ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๒๘๖/๑)

๒.๘ กำหนดให้การข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจารโดยการล่วงล้ำซึ่งเป็นการกระทำระหว่างคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย เป็นความผิดอันยอมความได้ และเพิ่มการกำหนดให้การกระทำอนาจารตามมาตรา ๒๗๘ แก่บุคคลที่ไม่สามารถปกป้องตนเองได้ดังระบุไว้ในร่างมาตรา ๒๘๕/๑ เป็นความผิดอันยอมความได้ เนื่องจากการข่มขืนกระทำชำเราและการกระทำอนาจารเป็นอาชญากรรมร้ายแรงที่เป็นภัยต่อสังคม และเป็นการทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ จึงไม่สมควรให้ยอมความได้ แต่ควรยกเว้นให้เฉพาะกรณีเป็นการกระทำระหว่างคู่สมรสเพื่อให้มีโอกาสรักษาความสัมพันธ์ในครอบครัว (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๑)

๒.๙ กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศแก่บุพการีและผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น เนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศแก่บุคคลดังกล่าวเป็นเรื่องที่น่าตำหนิตุณยานและขัดต่อศีลธรรม โดยคำว่า “ผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด” มีความหมายครอบคลุมผู้อยู่ภายใต้อำนาจบุคคลอื่นทั้งในทางกฎหมายและตามความเป็นจริง เช่น กรณีพ่อเลี้ยงกระทำกับลูกเลี้ยง กรณีพ่อแม่ฝากบุตรหลานให้อยู่ในความดูแลของญาติซึ่งไม่มีอำนาจปกครองตามกฎหมาย เป็นต้น (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๕)

๒.๑๐ กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศแก่บุคคลซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองอันเนื่องมาจากเป็นผู้ทุพพลภาพ ผู้มีจิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟั่นเฟือน คนป่วยเจ็บ คนชรา สตรีมีครรภ์ หรือผู้ซึ่งอยู่ในภาวะไม่สามารถรู้ผิดชอบ ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น เพื่อเป็นการคุ้มครองบุคคลที่ไม่สามารถปกป้องตนเองได้ (vulnerable person) ซึ่งผู้กระทำความผิดมีโอกาสกระทำความผิดสำเร็จได้ง่ายกว่าการกระทำต่อบุคคลปกติที่ปกป้องตนเองได้ (ร่างมาตรา ๑๓ เพิ่มมาตรา ๒๘๕/๒)

๒.๑๑ ปรับปรุงความผิดฐานดำรงชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณี โดยกำหนดให้การกระทำด้วยประการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๖ เช่น ช่วยเหลือ ให้ความสะดวก หรือคุ้มครองการค้าประเวณี รับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดจากการค้าประเวณี ปกปิดหรืออำพรางแหล่งที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินซึ่งได้มาจากการค้าประเวณีอยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค่าประเวณีเป็นอาชญากรรมและไม่สามารถแสดงที่มาของรายได้ในการดำรงชีพของตน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินยี่สิบปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต ทั้งนี้ กรณีการรับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดจากการค้าประเวณี หรือการอยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค่าประเวณีเป็นอาชญากรรมและไม่สามารถแสดงที่มาของรายได้ในการดำรงชีพของตน ไม่ให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้รับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดซึ่งพึงได้รับตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมจรรยา (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๖)

ทั้งนี้ เนื่องจากมาตรา ๒๘๖ ในปัจจุบัน มีปัญหาการบังคับใช้ กล่าวคือ มาตรา ๒๘๖ วรรคหนึ่ง กำหนดความผิดแก่ผู้มีอายุกว่าสิบหกปีที่ “ดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วน” จากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณี และในวรรคสองกำหนดข้อสันนิษฐานที่ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่

จากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี หมายความว่า ผู้กระทำความผิดหากมีรายได้ส่วนหนึ่งมาจากผู้ซึ่งค้าประเวณีย่อมมีความผิดแล้ว แต่การบังคับใช้ในทางปฏิบัติศาลกลับนำข้อสันนิษฐานตามวรรคสองไปรวมพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบความผิดตามวรรคหนึ่งด้วย โดยหากศาลเห็นว่าจำเลยมีรายได้อยู่อื่นอยู่แล้วซึ่งเพียงพอแก่การดำรงชีพ ก็จะไม่มีความผิด ทำให้ผู้ที่จะมีความผิดตามมาตรา ๒๘๖ ได้ จะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีรายได้เลยเท่านั้น ซึ่งเป็นการใช้บังคับกฎหมายที่ไม่ถูกต้อง จึงสมควรปรับปรุงมาตรา ๒๘๖ เสียใหม่ โดยขยายขอบเขตให้เป็นความผิดเกี่ยวกับการเอาเปรียบหรือการหาประโยชน์หรือรายได้จากผู้ซึ่งค้าประเวณี ซึ่งในปัจจุบันไม่ได้จำกัดอยู่แค่บุคคลกลุ่มที่เป็นแมงดาเท่านั้น แต่มีบุคคลเกี่ยวข้องและมีพฤติการณ์ที่กว้างขวางมากขึ้น อีกทั้งในกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีไม่ได้กำหนดให้ครอบคลุมไปถึง โดยได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๒๒๕-๕ และมาตรา ๒๒๕-๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศส ซึ่งกำหนดความผิดเกี่ยวกับการหาประโยชน์จากการค้าประเวณีเป็นแนวทางในการปรับปรุง สำหรับอัตราโทษ ยังคงใช้อัตราโทษตามมาตรา ๒๘๖ ในปัจจุบัน แต่ตัดอัตราโทษขั้นต่ำออก เนื่องจากได้กำหนดลักษณะการกระทำความผิดที่หลากหลายและมีความร้ายแรงต่างกัน จึงสมควรกำหนดเพียงโทษขั้นสูงเพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจลงโทษตามควรแก่กรณี นอกจากนี้ ได้คงการกำหนดช้อยกเว้นตามกฎหมายปัจจุบันไว้เป็นวรรคสอง โดยกำหนดยกเว้นความผิดสำหรับการกระทำที่เป็นการรับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดจากการค้าประเวณีหรือการอยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีเป็นอาจิมและไม่สามารถแสดงที่มาของรายได้ในการดำรงชีพของตนให้แก่ผู้รับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดซึ่งพึงได้รับตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมจรรยา

๒.๑๒ ตัดบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ในมาตรา ๓๖๖/๑ ความผิดฐานกระทำชำเราศพ ในวรรคสองออก แล้วนำมากำหนดไว้เป็นองค์ประกอบความผิดในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๖๖/๑ เนื่องจากศพไม่มีชีวิตและไม่ถือเป็นบุคคลแล้ว ย่อมไม่สามารถเป็นผู้ถูกกระทำชำเราได้ จึงไม่สมควรใช้คำว่า “กระทำชำเรา” กับศพ และไม่สมควรนำบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ตามร่างมาตรา ๑ (๑๘) มาใช้กับศพด้วย (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖๖/๑)

๓. กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ ความหมายของคำว่า “กระทำชำเรา” (ประกอบบทพิจารณามาตรา ๑ (๑๘) มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ และมาตรา ๒๗๙)

(๑) ประเทศเยอรมนี

ประมวลกฎหมายอาญาเยอรมันไม่ได้กำหนดบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” โดยได้กำหนดลักษณะการกระทำที่เข้าข่ายเป็นการข่มขืนกระทำชำเราไว้ ปรากฏในมาตรา ๑๗๗ ความผิดฐานอนาจารทางเพศโดยใช้กำลังหรือโดยการคุกคาม: การข่มขืนกระทำชำเรา (Sexual assault by use of force or threats; rape) อนุมาตรา (๑) และ (๒) ดังนี้

มาตรา ๑๗๗ อนาจารทางเพศโดยใช้กำลังหรือโดยคุกคาม (การข่มขืนกระทำชำเรา)

๑) ผู้ใดกระทำการโดยข่มขู่หรือใช้กำลัง โดยการคุกคามที่เป็นภัยอันตรายอันใกล้จะถึงต่อชีวิตหรือร่างกาย หรือโดยใช้ประโยชน์จากสถานการณ์ที่เหยื่อไม่ได้รับการคุ้มครองและอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้กระทำ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกกระทำทางเพศโดยตนเองหรือโดยบุคคลอื่น หรือทำให้ผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรมทางเพศกับตนเองหรือบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี

๒) หากมีกรณีร้ายแรงดังต่อไปนี้เกิดขึ้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปี

ก. ผู้กระทำความผิดร่วมกับเหยื่อหรือกระทำการทางเพศที่คล้ายคลึงกันกับเหยื่อ หรือให้เหยื่อกระทำกับตนเองเช่นนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการกระทำนั้นทำให้เกิดความเสื่อมเสียแก่เหยื่อหรือการกระทำนั้นส่งผลให้มีการล่วงล้ำเข้าไปในร่างกาย (ข่มขืนกระทำชำเรา)

ข. มีผู้กระทำความผิดร่วมกันมากกว่าหนึ่งคน

ฯลฯ

ฯลฯ

นอกจากนี้ มาตรา ๑๗๙ ความผิดฐานล่วงละเมิดผู้อื่นที่อยู่ในภาวะไม่สามารถขัดขืนได้ (Abuse of persons who are incapable of resistance) กำหนดลักษณะการกระทำที่เป็นความผิดคล้ายคลึงกันใน (๕) โดยกำหนดว่า ผู้ใดร่วมประเวณีหรือกระทำการทางเพศที่คล้ายคลึงกันกับผู้ที่อยู่ในภาวะไม่สามารถขัดขืนได้ (เพราะพิการหรือป่วยทางจิต) ซึ่งรวมถึงการล่วงล้ำเข้าไปในร่างกายหรือให้เหยื่อกระทำกับตนเองเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปี

(๒) ประเทศฝรั่งเศส

ประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศสไม่ได้กำหนดบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” โดยได้กำหนดลักษณะการกระทำที่เข้าข่ายเป็นการข่มขืนกระทำชำเราไว้ ปรากฏในมาตรา ๒๒๒-๒๓ ดังนี้

มาตรา ๒๒๒-๒๓ การกระทำใดๆ ที่เป็นการล่วงล้ำทางเพศ ไม่ว่าจะมีความ

ลักษณะเช่นใด หากได้กระทำต่อผู้อื่นโดยใช้กำลัง (violence) โดยขู่บังคับ (constraint) โดยคุกคาม

(threat) หรือโดยไม่ให้รู้ตัว (surprise) การกระทำนั้นคือการข่มขืนกระทำชำเรา (rape)

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

การข่มขืนกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี

มาตรา ๔ การทำกิจกรรมทางเพศโดยไม่ยินยอม (Causing a person to engage in sexual activity without consent)

ผู้ใด (เอ) จงใจทำให้ผู้อื่น (บี) เข้าร่วมในกิจกรรมทางเพศ โดย บี ไม่ยินยอม และ เอ มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า บี ไม่ยินยอม ถ้ากิจกรรมนั้นมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

ก. มีการล่วงล้ำช่องคลอดหรือทวารหนักของ บี
 ข. มีการใช้อวัยวะเพศของบุคคลอื่นล่วงล้ำปากของ บี
 ค. บี ใช้ส่วนของร่างกายของตนหรือใช้สิ่งอื่นใดล่วงล้ำช่องคลอดหรือทวารหนักของบุคคลอื่น

ง. บี ใช้อวัยวะเพศของตนล่วงล้ำปากของบุคคลอื่น
 ผู้ที่มีความผิดและต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับ (พิจารณาคดีโดยรวบรัด) หรือจำคุกไม่เกินสิบปี (พิจารณาคดีโดยคณะลูกขุน)

๓.๒ ความผิดเกี่ยวกับการบันทึกภาพหรือเสียงการกระทำชำเรา (ประกอบการพิจารณา
 มาตรา ๒๘๐/๑)

ในการพิจารณากำหนดความผิดเกี่ยวกับการบันทึกภาพหรือเสียงการกระทำชำเรา อันเป็นเหตุให้ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้นตามร่างมาตรา ๒๘๐/๑ ได้ตรวจสอบกฎหมายอาญาของต่างประเทศที่มีการกำหนดความผิดในลักษณะดังกล่าวหรือไม่ ประกอบด้วย ประมวลกฎหมายอาญาของประเทศเยอรมนี ฝรั่งเศส แคนาดา กฎหมายอาญาของประเทศสหรัฐอเมริกา และพระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศ (Sexual Offences Act) ของประเทศอังกฤษ สรุปได้ดังนี้

(๑) กฎหมายอาญาของประเทศที่ตรวจสอบดังกล่าว ไม่มีการกำหนดให้การบันทึกภาพหรือเสียงการข่มขืนกระทำชำเราเป็นการกระทำความผิดที่ได้รับโทษหนักขึ้น (ไม่ได้กำหนดอยู่ในบทบัญญัติความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา) อาจมีที่ใกล้เคียงคือประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศส ในมาตรา ๒๒๒-๒๔ อนุ (๘) ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่เหยื่อของการข่มขืนกระทำชำเรา ได้มีการสัมผัสหรือติดต่อกับผู้กระทำความผิดโดยการใช้เครือข่ายการสื่อสาร (communications network) เพื่อการกระจายข่าวสาร (messages) ไปยังผู้ชมหรือผู้ฟังที่ไม่อาจจะระบุตัวได้ ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้น คือ ต้องระวางโทษจำคุกยี่สิบปี (ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราทั่วไปมีระวางโทษจำคุกสิบห้าปี)

(๒) ความผิดเกี่ยวกับการบันทึกภาพหรือเสียงการข่มขืนกระทำชำเราในกฎหมายอาญาของประเทศที่ตรวจสอบจะไม่มีบทบัญญัติกำหนดความผิดไว้โดยตรง แต่อาจถือรวมอยู่ในความผิดฐานเฝ้ามองหรือแอบดู (voyeurism) อันเป็นความผิดเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล องค์ประกอบความผิดที่สำคัญ คือ กระทำการอย่างลับ ๆ โดยการแอบดูโดยไม่ได้รับความยินยอมของเหยื่อ และทำการบันทึกไว้ด้วยวิธีการต่าง ๆ รวมถึงการเผยแพร่ ตีพิมพ์ แจกจ่าย จำหน่าย ซึ่งกฎหมายอาญาของประเทศที่ตรวจสอบมีการกำหนดความผิดฐานนี้ไว้ ได้แก่

- ประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศส (มาตรา ๒๒๖/๑ มาตรา ๒๒๖/๑๙ มาตรา ๒๒๖/๒๑ มาตรา ๒๒๖/๒๒ ในหมวดความผิดฐานละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และมาตรา ๒๒๗/๒๓ ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก)

- ประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (มาตรา ๑๗๖ สื่อลามกอนาจารเด็ก
 มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๑a ในหมวดความผิดฐานละเมิดสิทธิส่วนบุคคล)

- ประมวลกฎหมายอาญาแคนาดา (มาตรา ๑๖๒)
- พระราชบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศ ค.ศ. ๒๐๐๓ (มาตรา ๖๗) ของประเทศ

อังกฤษ

- กฎหมายป้องกันการแอบมองโดยวิดีโอ ค.ศ. ๒๐๐๔ (Video Voyeurism Prevention Act of 2004) ของประเทศสหรัฐอเมริกา และกฎหมายอาญาของ ๙ มลรัฐในสหรัฐอเมริกา เช่น มาตรา ๘๑๐.๑๔๕ ของกฎหมายอาญามลรัฐฟลอริดา

๓.๓ ความผิดเกี่ยวกับการดำรงชีพหรือการแสวงหาประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณี (ประกอบบทพิจารณามาตรา ๒๘๖)

ประมวลกฎหมายอาญาฝรั่งเศส ได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับการดำรงชีพหรือการแสวงหาประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณีไว้ในหมวด ๒ ความผิดเกี่ยวกับการจัดหาและความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง (Section II of Procuring and Assimilated Offences) ในมาตรา ๒๒๕-๕ และมาตรา ๒๒๕-๖ ดังนี้

มาตรา ๒๒๕-๕ การจัดหา ได้แก่ การกระทำโดยผู้ใดด้วยประการใด ๆ ดังนี้

๑. ช่วยเหลือ ให้ความสะดวก หรือคุ้มครองการค้าประเวณีของผู้อื่น
๒. รับประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่น หรือแบ่งปันผลประโยชน์หรือได้รับรายได้จากผู้ซึ่งค้าประเวณีเป็นอาจิน
๓. บังคับ ชูเชิญ หลอกลวง จ้างงาน ฝึกฝน หรือใช้อำนาจครอบงำผู้อื่นไปเพื่อการค้าประเวณี

การจัดหา มีระวางโทษจำคุกเจ็ดปี และปรับหนึ่งแสนห้าหมื่นยูโร

Articles 225-5 Procuring is where any person, in whatsoever manner:

1. helps, assist or protects the prostitution of others;
2. makes a profit out of the prostitution of others, shares the proceeds of it or receives income from a person engaging habitually in prostitution;
3. hires, trains or corrupts a person with a view to prostitution or exercises on such a person pressure to practice prostitution or to continue doing so.

Procuring is punished by seven years' imprisonment and a fine of €150,000.

มาตรา ๒๒๕-๖ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ด้วยประการใด ๆ ถือเป็นการจัดหา และต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒๕-๕

๑. กระทำการเป็นคนกลางจัดให้มีการค้าประเวณีระหว่างผู้ซึ่งค้าประเวณีกับผู้ให้บริการ

๒. กระทำการเพื่อปกปิดแหล่งที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินซึ่งได้มาจากการค้าประเวณี

๓. อยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีหรือสมาคมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจิน และไม่สามารถแสดงที่มาของรายได้ในการดำรงชีพของตน

๔. ชัดขวางการดำเนินการของหน่วยงานที่ดูแลในการป้องกัน ควบคุม ช่วยเหลือ หรือให้การศึกษาแก่ผู้ซึ่งค้าประเวณี บุคคลที่จะเข้าร่วมในการค้าประเวณี หรือบุคคลที่อาจได้รับอันตรายจากการค้าประเวณี

ARTICLE 225-6 The following acts committed by any person and in whatever manner are assimilated to procuring and are punished by the penalties set out under article 225-5:

1. acting as an intermediary between two persons one of whom is engaged in prostitution and the other exploits or remunerates the prostitution of others;
2. facilitating the justification of a procurer's fictitious resources;
3. being unable to account for an income compatible with one's lifestyle while living with a person habitually engaged in prostitution or while entertaining a habitual relationship with one or more persons engaging in prostitution;
4. obstructing operations of prevention, control, assistance or re-education undertaken by institutions qualified to deal with persons in danger of prostitution or engaging in prostitution.

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) เป็นการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศในหลายประการ ได้แก่ การปรับปรุงบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” เพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะของการกระทำชำเราตามธรรมชาติ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศที่กระทำต่อเด็ก บุคคลที่อยู่ภายใต้อำนาจของผู้กระทำ และผู้ซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้ ให้ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักขึ้น อีกทั้งปรับปรุงความผิดฐานดำรงชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณีให้เป็นความผิดฐานแสวงหาประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณี เพื่อให้ครอบคลุมการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นตามสภาพสังคมในปัจจุบัน อันเป็นการเพิ่มการคุ้มครองและป้องปรามการกระทำความผิดทางเพศต่อผู้อ่อนแอในสังคม และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้บังคับกฎหมาย

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๗๖ ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้นั้นผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้นั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท</p> <p>การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงหรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๘) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“(๑๘) “กระทำชำเรา” หมายความว่า กระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล้วงล้าอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗๖ ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้นั้นผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้นั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงหรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>ปรับปรุงบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ในมาตรา ๒๗๖ และมาตรา ๒๗๗ ให้ชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำชำเราตามธรรมชาติ และนำมากำหนดไว้ในมาตรา ๑ (๑๘) เนื่องจากมีการอ้างอิงในหลายมาตราเพื่อความสะดวกในการอ้างอิง</p> <p>ตัดบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ในวรรคสอง เนื่องจากนำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑ (๑๘) แล้ว</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส และคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้</p> <p>มาตรา ๒๗๗ ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท</p> <p>การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหม</p>	<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส และคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้”</p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗๗ ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ</p>	<p>ปรับปรุงอัตราโทษจำคุกขั้นต่ำให้สูงขึ้น เนื่องจากเป็นการกระทำความผิดต่อเด็กซึ่งควรได้รับความคุ้มครองมากกว่าการกระทำต่อผู้ใหญ่ตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง</p> <p>ตัดบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ในวรรคสอง เนื่องจากนำไปกำหนดไว้ในมาตรา ๑ (๑๘) แล้ว</p> <p>ปรับปรุงถ้อยคำให้สอดคล้องกับความในร่างมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกันหรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กผู้ถูกกระทำนั้นยินยอม ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือจะอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน โดยกำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสก็ได้ และเมื่อศาลได้พิจารณามีคำสั่งอย่างใดแล้ว ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ ในการพิจารณาของศาลให้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อมของผู้กระทำความผิดและเด็กผู้ถูกกระทำ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความผิดกับเด็กผู้ถูกกระทำ หรือเหตุอื่นอันควรเพื่อประโยชน์ของเด็กผู้ถูกกระทำด้วย</p>	<p>หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือจะอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกันโดยกำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสแทนการลงโทษก็ได้ ในการพิจารณาของศาลให้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อมของผู้กระทำความผิดและเด็กผู้ถูกกระทำ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความผิดกับเด็กผู้ถูกกระทำ หรือเหตุอื่นอันควรเพื่อประโยชน์ของเด็กผู้ถูกกระทำด้วย</p> <p>ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กแล้ว หรือผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขภายหลังการสมรสครบถ้วนแล้ว ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ แต่ถ้าการคุ้มครองสวัสดิภาพดังกล่าวไม่สำเร็จหรือผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขภายหลังการสมรส ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ ในการพิจารณาของศาล ให้คำนึงถึงเหตุตามวรรคสี่ด้วย”</p>	<p>ปรับปรุงมาตรา ๒๗๗ วรรคห้าเดิม โดยนำความมากำหนดแยกเป็นสองวรรค คือเป็นวรรคสี่และวรรคห้า เพื่อกำหนดขั้นตอนการดำเนินการและผลของการดำเนินการกรณีบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำชำเราเด็กอายุกว่าสิบสามปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้</p> <p>ร่างมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวพิจารณาเลือกดำเนินการได้สองประการ คือ ให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรืออนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกันโดยกำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสแทนการลงโทษก็ได้</p> <p>ร่างมาตรา ๒๗๗ วรรคห้า กำหนดผลการสั่งการของศาลตามวรรคสี่ กล่าวคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ ในกรณีที่การดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กสำเร็จลง หรือผู้กระทำความผิดปฏิบัติตามเงื่อนไขภายหลังการสมรสครบถ้วนแล้ว - ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ ในกรณีที่การดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กไม่สำเร็จ หรือผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขภายหลังการสมรส

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๗๗ ทวิ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ</p> <p>(๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๒๗๗ ตริ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสาม หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ</p> <p>(๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗๗ ทวิ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ</p> <p>(๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ ตริ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗๗ ตริ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ</p> <p>(๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต”</p>	<p>แก้ไขการอ้างวรรคมาตรา ๒๗๗ วรรคสาม เป็นมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง เพื่อให้สอดคล้องกับการดัดบทนิยาม คำว่า “การกระทำซ้ำเรา” ในมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง ทำให้มีการเลื่อนวรรคขึ้นมาตามลำดับ</p> <p>แก้ไขการอ้างวรรคจากมาตรา ๒๗๖ วรรคสาม เป็นมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง และจากมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ เป็นมาตรา ๒๗๗ วรรคสาม เพื่อให้สอดคล้องกับการดัดบทนิยาม คำว่า “การกระทำซ้ำเรา” ในมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง ทำให้มีการเลื่อนวรรคขึ้นมาตามลำดับ</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๗๘ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี โดยชู้เชียวด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๒๗๙ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยชู้เชียวด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๗๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล้วงล้าอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคลนั้น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท”</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๙ และมาตรา ๒๘๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๗๙ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ผู้กระทำได้กระทำโดยชู้เชียวด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น หรือกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล้วงล้าอวัยวะเพศหรือทวารหนักของเด็กนั้น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p>	<p>เพิ่มความเป็นวรรคสอง กำหนดให้การกระทำที่มีลักษณะเป็นการล้วงล้าอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคลโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศ เป็นความผิดฐานอนาจารในลักษณะร้ายแรงที่ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้น โดยมีระวางโทษเทียบเท่าการข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง เนื่องจากลักษณะของความร้ายแรงเทียบเท่ากัน เพียงแต่ลักษณะของการกระทำไม่สามารถถือได้ว่าเป็นการกระทำชำเราตามธรรมชาติ</p> <p>เพิ่มความในวรรคสอง โดยกำหนดให้การกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี เป็นเหตุให้ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้น และเพิ่มอัตราโทษโดยให้มีอัตราโทษจำคุกขั้นต่ำตั้งแต่หนึ่งปี หรือปรับขั้นต่ำไม่เกินสองหมื่นบาท เพื่อให้เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งยังไม่อยู่ในภาวะที่สามารถให้ความยินยอมในเรื่องทางเพศได้ ได้รับความคุ้มครองมากขึ้น</p> <p>เพิ่มความเป็นวรรคสาม โดยกำหนดให้การกระทำที่มีลักษณะเป็นการล้วงล้าอวัยวะเพศหรือทวารหนักของเด็กโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศ เป็นความผิดฐานอนาจารเด็กในลักษณะร้ายแรงที่ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้น</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๘๐ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ</p> <p>(๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p> <p>(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>มาตรา ๒๘๐ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ</p> <p>(๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ ประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“มาตรา ๒๘๐/๑ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ ได้บันทึกภาพ หรือเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจารนั้นไว้ เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เผยแพร่หรือส่งต่อ ซึ่งภาพหรือเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร ที่บันทึกไว้ ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กึ่งหนึ่ง”</p>	<p>โดยมีระวางโทษเทียบเท่าการกระทำชำเราเด็กตาม มาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง เนื่องจากลักษณะความร้ายแรง เทียบเท่ากัน เพียงแต่ลักษณะของการกระทำไม่สามารถ ถือได้ว่าเป็นการกระทำชำเราตามธรรมชาติ</p> <p>เพิ่มการกำหนดโทษจำคุกตลอดชีวิตใน มาตรา ๒๘๐ (๑) กรณีการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส เพื่อให้ได้สัดส่วนกับระวางโทษกรณีกระทำการอนาจารอันมี ลักษณะร้ายแรงตามที่กำหนดในร่างมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง และร่างมาตรา ๒๗๙ วรรคสาม</p> <p>กำหนดให้การบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่ หรือส่งต่อภาพหรือเสียงของการกระทำชำเราหรือการกระทำ อนาจารเป็นการกระทำความผิดที่ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้น เพื่อมุ่งคุ้มครองผู้เสียหายจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ไม่ให้ต้องถูกซ้ำเติมและได้รับความเสียหายเพิ่มมากขึ้น จากการบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่หรือส่งต่อภาพ หรือเสียงของการกระทำความผิดนั้น</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๘๑ การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคแรก และมาตรา ๒๗๘ นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา ๒๘๕ เป็นความผิดอันยอมความได้</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๘๑ ความผิดตามมาตราดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้</p> <p>(๑) มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย</p> <p>(๒) มาตรา ๒๗๘ วรรคหนึ่ง ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๒๘๕/๒”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับเพศ เป็นความผิดอันยอมความได้ เฉพาะในกรณี ดังนี้</p> <p>(๑) กรณีการข่มขืนกระทำชำเราและการอนาจาร โดยการลวงล้า ซึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส ให้ยอมความได้ ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัลหรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย</p> <p>(๒) กรณีการอนาจารบุคคลอายุกว่าสิบห้าปี ให้ยอมความได้ ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของผู้อื่นหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้</p> <p>การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗๘ ในกรณีอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น ย่อมเป็นความผิดอันยอมความไม่ได้ เนื่องจากการกระทำ มีลักษณะเป็นความผิดที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรงเกินกว่าจะให้เป็นความผิดต่อส่วนตัว อีกทั้งเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดมีช่องทางเกลี้ยกล่อมให้ผู้เสียหายยอมรับเงินเพื่อยอมความ</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๘๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความปกครองในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม</p> <p>มาตรา ๒๘๖ ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>“มาตรา ๒๘๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่บุพการี ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ ผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล หรือผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๕/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“มาตรา ๒๘๕/๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นการกระทำแก่บุคคลซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองอันเนื่องมาจากเป็นผู้ทุพพลภาพ ผู้มีจิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟั่นเฟือน คนป่วยเจ็บ คนชรา สตรีมีครรภ์ หรือผู้ซึ่งอยู่ในภาวะไม่สามารถรู้ผิดชอบ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๘๖ ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินยี่สิบปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>เพิ่มการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศต่อบุพการีหรือผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด เป็นเหตุให้ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้น เพื่อให้ความคุ้มครองกลุ่มบุคคลซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของผู้อื่นจากการถูกกระทำทางเพศมากยิ่งขึ้น และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>เพิ่มการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศต่อบุคคลซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้ เป็นเหตุให้ผู้กระทำต้องได้รับโทษหนักขึ้น เพื่อให้ความคุ้มครองกลุ่มบุคคลดังกล่าวจากการถูกกระทำทางเพศมากยิ่งขึ้น และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>ปรับปรุงความผิดฐานดำรงชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณีตามมาตรา ๒๘๖ เดิม โดยตัดบทสันนิษฐานในวรรคสองออก และปรับปรุงองค์ประกอบความผิดใหม่โดยกำหนดให้การกระทำด้วยประการใด ๆ ที่เป็นการเอาเปรียบหรือรับประโยชน์จากผู้ซึ่งค่าประเวณีหรือจากการค้าประเวณี</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียงสำหรับดำรงชีพ และมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น</p> <p>(๑) อยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค้าประเวณี หรือสมาคมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจิม</p> <p>(๒) กินอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น โดยผู้ซึ่งค้าประเวณีเป็นผู้จัดให้</p> <p>(๓) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยผู้ซึ่งค้าประเวณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ซึ่งคบค้ากับผู้ซึ่งค้าประเวณีนั้น</p> <p>บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากผู้ซึ่งค้าประเวณี ซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมจรรยา</p>	<p>(๑) ช่วยเหลือ ให้ความสะดวก หรือคุ้มครองการค้าประเวณีของผู้อื่น</p> <p>(๒) รับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดจากการค้าประเวณีของผู้อื่นหรือจากผู้ซึ่งค้าประเวณี</p> <p>(๓) บังคับ ชูเชิญ หลอกลวง หรือใช้อำนาจครอบงำผู้อื่น หรือรับผู้อื่นเข้าทำงานเพื่อการค้าประเวณี</p> <p>(๔) จัดให้มีการค้าประเวณีระหว่างผู้ซึ่งค้าประเวณีกับผู้ซึ่งใช้บริการ</p> <p>(๕) ปกปิดหรืออำพรางแหล่งที่มาของรายได้ หรือทรัพย์สินซึ่งได้มาจากการค้าประเวณี</p> <p>(๖) อยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีหรือสมาคมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจิม และไม่สามารถแสดงที่มาของรายได้ในการดำรงชีพของตน</p> <p>(๗) ชัดขวางการดำเนินการของหน่วยงานที่ดูแลในการป้องกัน ควบคุม ช่วยเหลือ หรือให้การศึกษาแก่ผู้ซึ่งค้าประเวณี ผู้ซึ่งจะเข้าร่วมในการค้าประเวณี หรือผู้ซึ่งอาจได้รับอันตรายจากการค้าประเวณี</p> <p>ความในวรรคหนึ่ง (๒) และ (๖) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใด ซึ่งพึงได้รับตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียมจรรยา”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เป็นความผิด ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหากรณีที่ศาลพิจารณามาตรา ๒๘๖ เดิม โดยนำเอาความในวรรคสองซึ่งเป็นบทสันนิษฐานมาปรับใช้ก่อน ทำให้กรณีที่พิจารณาได้ว่าจำเลยมีรายได้อื่นด้วยจะไม่เป็นความผิดตามมาตรา นี้ ส่งผลให้คนที่มีเงินหรือร่ำรวยอยู่แล้ว หากเปิดสถานค้าประเวณี จะไม่สามารถถูกลงโทษตามมาตรา ๒๘๖ ได้ อีกทั้งเพื่อป้องปรามมิให้มีการกระทำที่เป็นการเอาเปรียบหรือรับประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณีหรือจากการค้าประเวณี</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๖๖/๑ ผู้ใดกระทำชำเราศพ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำ กระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของศพ หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของศพ</p>	<p>“มาตรา ๓๖๖/๑ ผู้ใดกระทำเพื่อสนองความใคร่ของตน โดยการใช้อวัยวะเพศของตนล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของศพ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>ผู้รับสนองพระราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>ตัดบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” ในวรรคสองของมาตรา ๓๖๖/๑ แล้วนำมากำหนดไว้เป็นองค์ประกอบความผิดในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๖๖/๑ เนื่องจากศพไม่สามารถเป็นผู้ถูกกระทำได้ และการกระทำชำเราศพมีลักษณะแตกต่างจากการกระทำชำเราบุคคล จึงไม่สามารถใช้บทนิยามร่วมกันได้ รวมทั้งไม่สมควรใช้ถ้อยคำ “กระทำชำเรา” ต่อศพ ซึ่งจะทำให้เกิดความสับสน</p>

หน้าว่าง

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ กระทรวงยุติธรรม

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

หลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ จะแก้ไขบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศเกี่ยวกับการกระทำชำเรา การคุกคามทางเพศ และสิ่งอันลามก ให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับสังคมในปัจจุบัน เนื่องจากการกระทำทางเพศในปัจจุบันนั้น มีลักษณะและวิธีการกระทำความผิดที่เพิ่มเติมกว่าที่กฎหมายในอดีตจะครอบคลุมถึง ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฯ จะทำให้การดำเนินกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องใด

เพื่อแก้ไขปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการกระทำทางเพศในปัจจุบันนั้นมีลักษณะและวิธีการกระทำความผิดที่เพิ่มเติมกว่าที่กฎหมายในอดีตจะครอบคลุมถึง ทั้งนี้ อาจสรุปปัญหาที่ประเทศไทยกำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน ดังต่อไปนี้

ประการแรก คำนิยาม “กระทำชำเรา” ร่างพระราชบัญญัตินี้มีแนวคิดในการแก้ไขคำนิยาม “กระทำชำเรา” การกระทำชำเราเดิมหมายถึง การร่วมประเวณีตามธรรมชาติ กล่าวคือ ของลับของชายล้วงล้าเข้าไปในช่องคลอดของหญิง ไม่ว่าจะเข้าไปมากหรือน้อยเพียงใดก็ตาม ซึ่งมาจากศัพท์ภาษาเขมร แปลว่า ส่วนลึก ซึ่งแม้กฎหมายจะมีได้บัญญัตินิยามไว้ แต่องค์ประกอบความผิดตามข้อวินิจฉัยของศาลฎีกากว่า การกระทำชำเราจะต้องปรากฏว่าของลับ หรืออวัยวะเพศของชายล้วงล้าเข้าไปในช่องสังวาสหรืออวัยวะเพศของหญิง เมื่ออวัยวะเพศของจำเลยได้ล้วงล้าเข้าไปในอวัยวะเพศของหญิงผู้เสียหายแล้ว แม้จำเลยจะไม่สำเร็จความใคร่ก็เป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา และไม่จำเป็นต้องมีรอยฉีกขาดที่ช่องปากมดลูกหรือที่เยื่อพรหมจารีแต่อย่างใด

อย่างไรก็ดี ต่อมากระบวนการคิดของสังคมและกระแสสังคมโลกในระยะหลังมุ่งเน้นเรื่องความเท่าเทียมและความเสมอภาคในสังคมระหว่างเพศชายและเพศหญิง และคุ้มครองเสรีภาพในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ใดก็ตาม

ในแง่บุคคลที่กฎหมายมุ่งคุ้มครอง กฎหมายไม่ได้มุ่งคุ้มครองเฉพาะเพศหญิงเท่านั้นอีกแล้ว มีการขยายขอบเขตของความผิดฐานกระทำชำเราเด็กออกไปให้ครอบคลุมทั้งเด็กชายและเด็กหญิง ทั้งชายและหญิงเป็นได้ทั้งผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ และสามีจะไม่สามารถข่มขืนภรรยา เพราะการมีเพศสัมพันธ์เป็นสิทธิ ไม่ใช่หน้าที่

ประมวลกฎหมายอาญาฉบับปัจจุบัน ส่งผลกระทบในการบังคับใช้ ๓ ประการหลัก ดังนี้

(๑) ผลกระทบที่มีต่อสังคม เนื่องจากการที่กฎหมายกำหนดความผิดโดยเอาการกระทำที่มีลักษณะความเป็นอันตรายต่ำกว่าการข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งเป็นความผิดที่สาธารณชนให้ความสำคัญลดน้อยลง เพราะไม่เห็นว่าจะส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างร้ายแรงเหมือนอย่างเช่นที่ผ่านมา

(โปรดพลิก)

(๒) ผลกระทบที่มีต่อผู้เสียหาย การแก้ไขใหม่นี้จะทำให้ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดทางเพศ ในรูปแบบอื่น ซึ่งเดิมอาจเป็นเพียงแค่เหยื่อจากการกระทำอนาจารกลับต้องกลายเป็นผู้ที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา จึงย่อมจะส่งผลทางด้านจิตใจแก่เหยื่อผู้เสียหายเป็นอย่างมากจากการถูกตีตราเกินจริงโดยสังคมและกฎหมาย

(๓) ผลกระทบที่มีต่อการดำเนินคดี ไม่ว่าจะเป็ในชั้นเจ้าพนักงานตรวจพิสูจน์ทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานอัยการ หรือชั้นศาล เนื่องจากการบัญญัติกฎหมายที่ไม่ชัดเจน เป็นการเปิดช่องให้เกิดการตีความถ้อยคำในกฎหมายของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทางปฏิบัติ

ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ จะแก้ปัญหาคำนิยาม “กระทำชำเรา” ที่ไม่ชัดเจนในปัจจุบันและแก้ไขหลักการให้สอดคล้องกับการกระทำตามธรรมชาติ รวมทั้งเพื่อกำหนดให้ครอบคลุมถึงบทบัญญัติของการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศและกำหนดการกระทำที่มีความสอดคล้องกับความผิดเกี่ยวกับศพมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันการตีความของคำว่า “การกระทำชำเรา” มีความซ้ำซ้อนในการใช้กฎหมาย

ประการที่สอง ความผิดว่าด้วยการคุกคามทางเพศ ปัจจุบันการกระทำในลักษณะคุกคามทางเพศ รูปแบบต่างๆ เกิดขึ้นรวดเร็วและรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ผู้ถูกรกระทำหวาดกลัว เดือดร้อน รำคาญ ทำลาย บั่นทอนสภาพจิต จึงควรออกกฎหมายให้ครอบคลุมถึงการกระทำผิดว่าด้วยการคุกคามทางเพศเพื่อให้เหมาะสม กับสภาพปัจจุบัน

ประการที่สาม ความผิดเกี่ยวกับสิ่งอันลามก กฎหมายปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับการเข้าถึงและเชื่อมต่อ เทคโนโลยีในยุคปัจจุบันที่มีวิวัฒนาการอย่างมาก สื่อหรือวิธีการที่ใช้ในการกระทำความผิดตามมาตรา ที่เกี่ยวข้องควรรวมถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ด้วย และรวมถึงการบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่ หรือส่งต่อภาพหรือเสียงของการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร ล้วนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายหรือผู้ถูกรกระทำ หรือผู้ถูกคุกคามทางเพศต้องได้รับความเสียหายทั้งทางร่างกาย จิตใจ หรือชื่อเสียง จนได้รับความอับอาย ในสังคม และเป็นช่องทางที่สามารถก่อให้เกิดการกระทำผิดอื่นในรูปแบบต่างๆ จึงควรออกกฎหมาย ให้ครอบคลุมถึงการกระทำผิดที่มีลักษณะการบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่หรือส่งต่อภาพ หรือเสียงของการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

ประการที่สี่ การกระทำชำเราโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี ซึ่งกระทำต่อเด็กที่มีอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม ประมวลกฎหมายอาญาปัจจุบันกำหนดให้ศาลสามารถใช้มาตรการ คัดกรองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกรกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก โดยให้คำนึงถึงปัจจัยอันเป็นสาระสำคัญแห่งการกระทำและบรรดาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นมาประกอบการพิจารณา กำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรส และศาลจะลงโทษผู้กระทำผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนด เพียงใดก็ได้ เพื่อให้มีผลต่อการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกรกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กมากขึ้น ควรออกกฎหมายกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติหรือเงื่อนไขแทนการลงโทษ ก่อนการพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิดหากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือมาตรการดังกล่าวไม่สามารถบรรลุผล ได้อย่างแน่แท้

ประการที่ห้า ในปัจจุบันศาลพิจารณามาตรา ๒๘๖ โดยนำเอาความในวรรคสองซึ่งเป็นบทสันนิษฐานมาใช้ก่อน ทำให้กรณีที่พิจารณาได้ว่าจำเลยมีรายได้อื่นด้วยจะไม่ใช่ความผิดตามมาตรา ๒๘๖ ส่งผลให้คนที่ไม่มีเงินหรือร่ำรวยหากเปิดสถานการค้าประเวณีจะไม่สามารถถูกลงโทษตามมาตรา ๒๘๖ ได้ อีกทั้งรูปแบบการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีเปลี่ยนแปลงไป ไม่ได้มีเพียงการดำรงชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณีเท่านั้น แต่ยังมีแสวงหาประโยชน์หรือเอาเปรียบจากผู้ซึ่งค้าประเวณีในรูปแบบต่างๆ เพิ่มมากขึ้น สมควรกำหนดให้เป็นความผิดทั่วไปในประมวลกฎหมายอาญา จึงได้พิจารณาปรับปรุงมาตรา ๒๘๖ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและขยายความผิดให้ครอบคลุมการแสวงหาประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณีในรูปแบบอื่นๆ ด้วย

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ด้วยกฎหมายอาญาในลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศในปัจจุบันมีช่องว่างอยู่บางประการ คือ บัญญัติลักษณะการกระทำชำเราที่ไม่ชัดเจนและไม่ครอบคลุมการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น มิได้กำหนดฐานความผิดว่าด้วยการคุกคามทางเพศ มิได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับการส่งต่อหรือเผยแพร่ภาพหรือเสียงการกระทำชำเราหรือการอนาจารซึ่งไม่สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กที่ไม่ชัดเจน และบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้มีรายได้จากการดำรงชีพของผู้ค้าประเวณีที่ไม่ครอบคลุมถึงกลุ่มบุคคลที่มีรายได้อื่นด้วย ซึ่งเป็นบทสันนิษฐานมาใช้ก่อนทำให้ไม่เป็นความผิด ดังนั้น กระทรวงยุติธรรมซึ่งมีภารกิจเป็นหน่วยงานหลักของกระบวนการยุติธรรมในการดำเนินการเพื่อพัฒนากฎหมาย และแก้ไขปัญหอาชญากรรมในสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

หากไม่ดำเนินการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับเพศให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันจะส่งผลให้เกิดผลกระทบได้ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง กฎหมายไม่กำหนดนิยามความหมายของ “การกระทำชำเรา” ให้อยู่ในบทนิยามศัพท์ ทำให้ไม่ครอบคลุมถึงความผิดเกี่ยวกับเพศและกำหนดการกระทำที่มีความสอดคล้องกับความผิดเกี่ยวกับศพ ซึ่งประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันได้กำหนดความหมายของ “การกระทำชำเรา” ไว้ในมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง มาตรา ๒๗๗ วรรคสอง และมาตรา ๓๖๖/๑ วรรคสอง ทำให้ต้องพิจารณาความหมายตามฐานความผิดและมีความซ้ำซ้อนในการใช้กฎหมาย

ประการที่สอง ความผิดว่าด้วยการคุกคามทางเพศ ปัจจุบันการกระทำในลักษณะคุกคามทางเพศรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้นรวดเร็วและรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ผู้ถูกกระทำหวาดกลัว เตือนร้อน รำคาญ ทำลายบั่นทอนสภาพจิต และทำให้ผู้กระทำความผิดไม่เกิดความเกรงกลัวต่อบทลงโทษที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

ประการที่สาม ลักษณะความผิดเกี่ยวกับสิ่งอันลามก กฎหมายปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับการเข้าถึงและเชื่อมต่อเทคโนโลยีในยุคปัจจุบันที่มีวิวัฒนาการอย่างมาก สื่อหรือวิธีการที่ใช้ในการกระทำความผิดตามมาตราที่เกี่ยวข้องควรรวมถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ด้วย และรวมถึงการบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่หรือส่งต่อภาพหรือเสียงของการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร ล้วนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายหรือผู้ถูกกระทำหรือผู้ถูกคุกคามทางเพศต้องได้รับความเสียหายทั้งทางร่างกาย จิตใจ หรือชื่อเสียง จนได้รับความอับอายในสังคม และเป็นช่องทางที่สามารถก่อให้เกิดการกระทำความผิดอื่นในรูปแบบต่างๆ ได้

ประการที่สี่ การกระทำชำเราโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี ซึ่งกระทำต่อเด็กที่มีอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม ไม่มีมาตรการเงื่อนไขกำหนดแทนการลงโทษ เพื่อการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กให้ได้รับเงื่อนไขการสมรสแทนการลงโทษ และไม่มีมาตรการภายหลังหากไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสหรือมาตรการดังกล่าวไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ ทำให้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กไม่บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้

ประการที่ห้า ในปัจจุบันศาลพิจารณามาตรา ๒๘๖ โดยนำความในวรรคสองซึ่งเป็นบทสันนิษฐานมาใช้ก่อนกรณีที่พิจารณาได้ว่าจำเลยมีรายได้อื่นด้วยจะไม่ใช่ความผิดตามมาตรา ๒๘๖ ส่งผลให้คนที่ไม่มีเงินหรือร่ำรวยหากเปิดสถานการค้าประเวณีจะไม่สามารถถูกลงโทษตามมาตรา ๒๘๖ ได้ อีกทั้งรูปแบบการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีเปลี่ยนแปลงไป ไม่ได้มีเพียงการดำรงชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณีเท่านั้น แต่ยังมีการแสวงหาประโยชน์หรือเอาเปรียบจากผู้ซึ่งค้าประเวณีในรูปแบบต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง
ไม่มีทางเลือกอื่น

แต่ละทางเลือกมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

ไม่มี

๑.๔ มาตรการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

แก้ไขความผิดเกี่ยวกับเพศ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” (เพิ่มมาตรา ๑ (๑๘) และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ และมาตรา ๓๖๖/๑) โดยกำหนดให้ใช้เป็นคำนิยามแทนการใช้คำนิยามในแต่ละมาตรา ซึ่งปัจจุบันมีความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

(๒) ปรับปรุงมาตรการในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปี กระทำกับผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กอายุกว่าสิบสามปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี โดยกำหนดมาตรการซึ่งศาลสามารถใช้ดุลพินิจ

พิจารณากำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสแทนการลงโทษ และกำหนดให้มีมาตรการกรณีเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสครบถ้วนแล้ว ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ หากกรณีผู้กระทำผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กผู้ถูกกระทำไม่สำเร็จ กำหนดให้มีช่องทางสำหรับการลงโทษผู้กระทำความผิดนั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๗)

(๓) กำหนดให้การกระทำอนาจารโดยการล่วงล้ำเป็นการกระทำความผิดที่ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น โดยกำหนดให้การล่วงล้ำที่เป็นการกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคลนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๘ และมาตรา ๒๗๙)

(๔) กำหนดให้การบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่หรือส่งต่อภาพหรือเสียงของการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจารเป็นการกระทำความผิดที่ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น โดยการบันทึกภาพหรือเสียง การกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจารนั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และหากมีการเผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งภาพหรือเสียงดังกล่าวด้วย จะต้องได้รับโทษหนักขึ้น (เพิ่มมาตรา ๒๘๐/๑)

(๕) กำหนดให้การข่มขืนกระทำชำเราและการอนาจารโดยการล่วงล้ำ เป็นความผิดอันยอมความได้ ถ้าเป็นการกระทำระหว่างคู่สมรสและมีได้เกิดต่อหน้าธารกำนัลหรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๑)

(๖) กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศแก่บุพการีและผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๕)

(๗) กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศแก่บุคคลซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้ โดยรวมไปถึงบุคคลผู้ทุพพลภาพ ผู้มีจิตบกพร่อง โรคจิตหรือพั่นเพี้ยน คนป่วยเจ็บ คนชรา สตรีมีครรภ์ หรือผู้ซึ่งอยู่ในภาวะไม่สามารถรู้ผิดชอบ ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น (เพิ่มมาตรา ๒๘๕/๒)

(๘) ปรับปรุงการกระทำความผิดฐานค้าประเวณีจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี โดยตัดบทสันนิษฐานออก และกำหนดความผิดให้ครอบคลุมถึงการแสวงหาประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณีในรูปแบบต่าง ๆ ด้วย โดยแก้ไขให้การมีรายได้จากผู้ซึ่งค้าประเวณีไม่ว่ากรณีใดๆ ถือว่าเป็นการรับประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่น เป็นความผิดตามมาตรา ๒๘๖ แต่ไม่รวมไปถึงผู้รับค่าเสียหายจากผู้ซึ่งค้าประเวณีซึ่งพึงให้ค่าเสียหายนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมจรรยา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๖)

๑.๕ การกีดกันจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

ด้วยในช่วงปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๘ ตำรวจได้รับแจ้งคดีข่มขืนเฉลี่ยประมาณปีละ ๒,๗๐๐ ถึง ๔,๐๐๐ คดี หรือเกิดขึ้น ๑ คดีทุกๆ ๒ ชั่วโมง โดยตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ประมาณปีละ ๑,๘๐๐ ถึง ๒,๔๐๐ คดี หรือประมาณ ๖ ใน ๑๐ คดี นอกจากนี้ ในปี ๒๕๕๘ จากสถิติของสำนักงานศาลยุติธรรม มีคดีข่มขืนขึ้นสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นประมาณ ๓,๙๓๓ คดี ในจำนวนนี้เป็นการข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ประมาณ ๒,๒๕๑ คดี และสถิตินักโทษเด็ดขาดของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งสำรวจ ณ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐ มีนักโทษเด็ดขาดซึ่งถูกลงโทษในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศประมาณ ๘,๓๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๙ ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำทั่วประเทศ ประเด็นที่สำคัญคือ คนร้ายในคดีข่มขืนเพียงประมาณร้อยละ ๘ เท่านั้น ที่ถูกจับกุมและดำเนินคดี และควรทำอย่างไรให้การกระทำความผิดอื่กร้อยละ ๙๒ เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม คำตอบหนึ่งคือต้องเริ่มจากการมองภาพคนร้ายให้ถูกต้องเสียก่อน จึงเห็นควรให้มีการเสนอแยกประเภทของสื่อลามกอนาจารที่เกี่ยวกับเด็กไว้ และกำหนดลักษณะการกระทำที่เกี่ยวข้องให้เป็นความผิดอาญา

เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า การที่มีกฎหมายกำหนดลักษณะและกฎเกณฑ์ความผิดเกี่ยวกับเพศ ในประเด็นกระทำชำเรา การคุกคามทางเพศ และสิ่งอันลามก ที่ชัดเจนและรัดกุมจะช่วยให้การกระทำความผิดดังกล่าวลดลงได้ เนื่องจาก กฎหมายเดิมบัญญัติลักษณะการกระทำชำเราที่ไม่ชัดเจนและไม่ครอบคลุม การกระทำผิดที่เกิดขึ้น มิได้กำหนดฐานความผิดว่าด้วยการคุกคามทางเพศ อีกทั้งมิได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับสิ่งอันลามกที่ไม่สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน การบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่หรือส่งต่อภาพหรือเสียงของการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร ล้วนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายหรือผู้ถูกระทำหรือผู้ถูกคุกคามทางเพศต้องได้รับความเสียหายทั้งทางร่างกาย จิตใจ หรือชื่อเสียง จนได้รับความอับอาย ในสังคมและเป็นช่องทางที่สามารถก่อให้เกิดการกระทำความผิดอื่นในรูปแบบต่างๆ ได้ ไม่มีมาตรการภายหลัง หากไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสหรือมาตรการดังกล่าวไม่สามารถบรรลุผล ได้อย่างแน่แท้ ทำให้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กไม่บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ และการมีบทสันนิษฐานกรณีที่พิจารณาได้ว่าบุคคลผู้มีรายได้อื่นด้วยนอกจากรายได้จากผู้ซึ่งค่าประเวณีจะไม่เป็นความผิด ส่งผลให้คนที่มีเงินหรือร่ำรวย หากเปิดสถานการค้าประเวณีจะไม่สามารถถูกลงโทษตามมาตรา ๒๘๖ ได้ อีกทั้งรูปแบบการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีเปลี่ยนแปลงไป ไม่ได้มีเพียงการดำรงชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเวณีเท่านั้น แต่ยังมีแสวงหาประโยชน์หรือเอาเปรียบจากผู้ซึ่งค่าประเวณีในรูปแบบต่างๆ เพิ่มมากขึ้น หากกำหนดให้มีลักษณะและกฎเกณฑ์ความผิดเกี่ยวกับเพศที่ชัดเจนและรัดกุม จะทำให้มีบุคคลที่กระทำความผิดได้รับโทษตามที่ตนสมควรได้รับ

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

มีการบังคับใช้กฎหมายสำหรับความผิดเกี่ยวกับเพศได้เหมาะสมต่อสถานการณ์ทางสังคมในปัจจุบัน และการใช้มาตรการต่างๆ ที่มีประสิทธิภาพต่อการบังคับใช้กฎหมายสำหรับความผิดเกี่ยวกับเพศ

ตัวชี้วัดความสัมฤทธิ์ของกฎหมายมีอย่างไร

จำนวนปริมาณคดีความผิดเกี่ยวกับเพศลดลง อันเนื่องจากการใช้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และจากความกลัวต่อบทบัญญัติของกฎหมายที่มีบทลงโทษที่สูงขึ้น

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

ประเทศไทยมีพันธกรณีที่ต้องยึดถือปฏิบัติตามอนุสัญญาสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child - CRC) โดยมุ่งผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก และรัฐจะต้องมีมาตรการคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการกระทำทางเพศที่มีขอบทุกรูปแบบ รวมทั้งรัฐต้องประกัน

ว่าจะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมาน หรือถูกประตักตี หรือลงโทษที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือต่ำช้า จะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสจะได้รับการปล่อยตัว สำหรับความผิด ที่กระทำโดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี และต้องมีมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงที่จะส่งเสริมการฟื้นฟู ทั้งทางร่างกายและจิตใจ และการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ได้รับเคราะห์จากการละเลยในรูปแบบต่างๆ

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้มีกฎหมายคุ้มครองเด็กที่ถูกกระทำทางเพศในทุกรูปแบบ และทำให้มีมาตรการ แก่ไขฟื้นฟูร่างกายและจิตใจของเด็กที่เหมาะสม อีกทั้งทำให้มีมาตรการกำหนดบทลงโทษหรือมาตรการ แทนการลงโทษที่เหมาะสมสำหรับเด็กที่เป็นผู้กระทำผิดหรือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุนและความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

กระบวนการยุติธรรมเป็นเรื่องที่รัฐจะต้องดำเนินการ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความเสมอภาค และเท่าเทียมกัน

ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับเอกชนหรือไม่ อย่างไร

เอกชนไม่ควรร่วมดำเนินการ เป็นเรื่องที่รัฐจะต้องดำเนินการให้เป็นไปอย่างทั่วถึงและเป็นมาตรฐาน เดียวกัน

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้ร่วมกับ หน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

เนื่องจากการดำเนินการเพื่อบังคับใช้กฎหมายอาญาความผิดเกี่ยวกับเพศให้มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อความสงบสุขของประชาชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จึงเป็นหน่วยงานหลักสำคัญที่จะพิจารณาใช้กฎหมายอาญาต่อผู้กระทำผิดที่ฝ่าฝืนของกฎหมายดังกล่าว อีกทั้งหน่วยงานของรัฐที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้โดยง่าย ต้องจัดให้ประชาชนทราบข้อเท็จจริง และผลของการกระทำต่างๆ ที่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายที่อาจนำไปสู่ความผิดเกี่ยวกับเพศที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ ดังกล่าวด้วย

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้ประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่าหรือไม่

ไม่ได้ให้ประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่า เนื่องจากเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งรัฐจะต้องดำเนินการเอง จึงไม่สามารถให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ออกกฎหมายระดับท้องถิ่นได้

๓. ความจำเป็นในการออกกฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่อง การพัฒนาระบบงาน ยุติธรรมและการบังคับใช้กฎหมายให้เป็นไปตามหลักสากล พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารความยุติธรรม และการบังคับใช้กฎหมายให้มีธรรมาภิบาล และพัฒนาระบบป้องกันอาชญากรรมเพื่อสร้างความปลอดภัยในสังคม

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่อง การส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทย กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิตในสังคมวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตอย่างสงบสุขไม่ถูกรบกวน ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย

ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่อง การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง

แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่อง การจัดทำแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมเพื่อให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์อาชญากรรมสำคัญและแนวโน้ม กระบวนการยุติธรรมไทย รวมทั้งสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ไม่ได้ เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาเป็นกฎหมายที่กำหนดลักษณะการกระทำความผิดต่างๆ ที่เป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และมุ่งคุ้มครองความผาสุกของสังคม เป็นส่วนรวม และประชาชนต้องปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด จึงไม่สามารถนำมาตราการทางบริหารมาใช้เป็นแนวทางอื่นได้

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร

ไม่มีบทลงโทษตามกฎหมายที่ชัดเจน

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

เนื่องจากกฎหมายอาญาในลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศในปัจจุบันมีช่องว่างอยู่บางประการ คือ บัญญัติลักษณะการกระทำชำเราที่ไม่ชัดเจนและไม่ครอบคลุมการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น มิได้กำหนดฐานความผิดว่าด้วยการคุกคามทางเพศ กำหนดความผิดเกี่ยวกับสิ่งอันลามกที่ไม่สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน ซึ่งการบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่หรือส่งต่อภาพหรือเสียงของการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร ล้วนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายหรือผู้ถูกกระทำหรือผู้ถูกคุกคามทางเพศต้องได้รับความเสียหาย

ทั้งทางร่างกาย จิตใจ หรือชื่อเสียง จนได้รับความอับอายในสังคม และเป็นช่องทางที่สามารถก่อให้เกิดการกระทำความผิดอื่นในรูปแบบต่างๆ ได้ ไม่มีมาตรการภายหลังหากไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสหรือมาตรการดังกล่าวไม่สามารถบรรลุผลได้อย่างแน่แท้ ทำให้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กไม่บรรลุผลตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ และการมีบทสันนิษฐานกรณี que quibus ผู้มีรายได้อื่นด้วยนอกจาก รายได้จากผู้ซึ่งค่าประเมินจะไม่ใช่ความผิด ส่งผลให้คนที่ไม่มีเงินหรือร่ำรวยหากเปิดสถานการค้าประเมิน จะไม่สามารถถูกลงโทษตามมาตรา ๒๘๖ ได้ อีกทั้งรูปแบบการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเมินเปลี่ยนแปลงไป ไม่ได้มีเพียงการดำรงชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค่าประเมินเท่านั้น แต่ยังมีแสวงหาประโยชน์หรือเอาเปรียบจากผู้ซึ่งค่าประเมินในรูปแบบต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจากเป็นกฎหมายที่ปรับปรุงแก้ไขโดยมุ่งป้องกันอาชญากรรมเกี่ยวกับเพศ และเพื่อประชาชนได้ประโยชน์โดยรวม

ทயอยใช้เป็นท้องที่ๆ ไป เนื่องจาก

ใช้บังคับเพียงบางท้องที่ เนื่องจาก

(ข) ระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับกฎหมาย

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากเป็นกฎหมายสารบัญญัติที่บัญญัติถึงลักษณะของการกระทำความผิดและบทลงโทษ และไม่ต้องมีการออกกฎหมายลำดับรอง หรือต้องเตรียมการรองรับในเรื่องอื่นๆ

มีการทอดระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด เพราะเหตุใด

ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

เนื่องจากการแก้ไขบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาที่ยังใช้บังคับอยู่ และเป็นกฎหมายที่กำหนดมุ่งส่งผลต่อประชาชนเป็นส่วนใหญ่และมุ่งคุ้มครองต่อความสงบสุขของประชาชน ซึ่งประชาชนทุกคนได้รับประโยชน์ จึงจำเป็นต้องตราเป็นกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

ควบคุม

กำกับ/ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘)

ส่งเสริม

ระบบผสม

(โปรดพลิก)

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว

เนื่องจากเป็นกฎหมายที่มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมการกระทำบางประเภทที่กำหนดไว้เป็นความผิดทางอาญา และเป็นการคุ้มครองความสงบสุขของประชาชนโดยส่วนรวม และประชาชนทุกคนได้รับประโยชน์ร่วมกัน

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม
ไม่มี

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร คุ้มครองภาระ
ที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร
ไม่มี

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร
ไม่มี

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่
ไม่มี

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร
ไม่มี

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่
ไม่มี

มีการตรวจสอบก่อนการต่อใบอนุญาตหรือไม่
ไม่มี

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการ หรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร
ไม่มี

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจเข้าซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่
ไม่มี

หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น
ไม่มี

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรี
หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่
ไม่มี

เหตุใดจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ
ไม่มี

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร

มีการกำหนดลักษณะการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายและมีบทลงโทษสำหรับการกระทำ
ความผิดนั้น โดยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณา
ดำเนินการต่อผู้ฝ่าฝืนที่กระทำความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษทางอาญา โทษทางปกครอง ระบบผสม

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด

โทษที่มีลักษณะรุนแรง เป็นการป้องปรามการกระทำผิด และเป็นโทษที่มีความเหมาะสม
กับสภาพการกระทำต่อสังคมที่มีความรุนแรงขึ้นและเป็นการคุกคามประชาชน

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร

(๑) การกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อาวุธเพศลวงล้าอวัยวะเพศหรือทวารหนัก
ของบุคคลนั้น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท
และหากเป็นการกระทำต่อเด็ก ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสน
สี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

(๒) การบันทึกภาพหรือเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร เพื่อแสวงหาประโยชน์
โดยมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗
มาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ หนึ่งในสาม และหากมีการเผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งภาพและเสียงการกระทำชำเรา
หรือการกระทำอนาจารที่บันทึกไว้ ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นๆ กึ่งหนึ่ง

(โปรดพลิก)

(๓) การกระทำความผิดเกี่ยวเพศตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่บุพการี ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ ผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์ หรือในความอนุบาล หรือผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด ผู้กระทำได้ระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นๆ หนึ่งในสาม

(๔) การกระทำความผิดเกี่ยวเพศตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นการกระทำแก่บุคคลซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองอันเนื่องมาจากเป็นผู้ทุพพลภาพ ผู้มีจิตบกพร่อง โรครจิต หรือจิตฟั่นเฟือน คนป่วยเจ็บ คนชรา สตรีมีครรภ์ หรือผู้ซึ่งอยู่ในภาวะไม่สามารถรู้ผิดชอบ ผู้กระทำได้ระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นๆ หนึ่งในสาม

(๕) ผู้ที่กระทำได้ด้วยประการใดๆ อันมีลักษณะเป็นการรับประโยชน์จากการค้าประเวณีของผู้อื่น หรือแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี แม้ไม่ได้มีรายได้เพียงการดำรงชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี เท่านั้น แต่ยังมี การแสวงหาประโยชน์หรือเอาเปรียบจากผู้ซึ่งค้าประเวณีในรูปแบบต่างๆ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสี่สิบปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่
ไม่มี

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่
เป็นการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่แล้ว

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

ประชาชนทุกคนได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายที่มีอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นกฎหมายบังคับใช้ที่กำหนดเหตุแห่งการกระทำและเหตุจุดเว้นการกระทำที่เป็นความผิดต่อกฎหมายและประชาชนทุกคนต้องผูกพันตามบทบัญญัติของกฎหมาย

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก

-
ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

-

- เชิงลบ

-
ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

ด้านสังคม

- เชิงบวก

เมื่อมีการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นกฎหมายที่กำหนดควบคุมการกระทำหรือพฤติกรรมของประชาชนในสังคมโดยรวม ซึ่งกำหนดเฉพาะการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิ เสรีภาพ ชีวิต ร่างกายและจิตใจ เพื่อให้ประชาชนโดยส่วนรวมได้รับการรับรองและคุ้มครองโดยผลของกฎหมาย หากมีบุคคลใด บุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลละเมิดข้อห้ามตามกฎหมายหรือกระทำความผิดต่อกฎหมายจะต้องได้รับโทษ สำหรับการกระทำนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นกฎหมายที่มีลักษณะเป็นการข่มขู่เพื่อไม่ให้เกิดการกระทำผิดขึ้น และมีส่วนยับยั้งการกระทำความผิด เนื่องจากอัตราโทษที่ได้มีการปรับแก้ไขเพิ่มเติมนั้นจะต้องได้รับโทษหนักขึ้น มีการกำหนดมาตรการบางอย่างที่มีความเหมาะสมต่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในบางกลุ่มบุคคล และมีมาตรการเยียวยาผลกระทบจากการกระทำความผิดของผู้ถูกลงโทษ อีกทั้งมีมาตรการกำหนดให้การกระทำบางอย่างสามารถยอมความกันได้เพื่อนำไปพิจารณาในเชิงอรรถคดีบางกรณี จึงมีส่วนในการลดปริมาณคดีขึ้นสู่การพิจารณาในชั้นศาลได้ระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แก้ไขให้มีความสอดคล้องกับบริบททางสังคมไทยในปัจจุบัน ส่งผลให้กฎหมายมีความทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

รัฐและประชาชนทุกคนในราชอาณาจักรไทย

- เชิงลบ

ไม่มี

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

ไม่มี

(โปรดพลิก)

ด้านอื่น ๆ

- เชิงบวก

-

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

-

- เชิงลบ

-

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

-

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

ไม่มี

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

การกำหนดความผิดที่เกี่ยวกับเพศตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะส่งผลให้

(๑) การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาตีความผิดเกี่ยวกับเพศจะมีความชัดเจนมากขึ้น ทำให้คดีความเกี่ยวกับการกระทำชำเราที่มีจำนวนคดีลดลง เพราะจำกัดคำนิยามเฉพาะการกระทำชำเราที่แท้จริงคือ อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นเท่านั้น

(๒) มีมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำและพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กแก่ผู้กระทำ โดยกำหนดเงื่อนไขภายหลังการสมรสแทนการลงโทษ และมีมาตรการภายหลังกรณีผู้กระทำผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว จะต้องได้รับโทษสำหรับความผิดนั้น เป็นการลดปริมาณคดีเกี่ยวกับการกระทำชำเราของบุคคลที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปีและบุคคลเหล่านี้ได้มีช่องทางในการปรับปรุงพฤติกรรมของตน รวมถึงการมีระยะเวลาปรับทัศนคติเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและการเรียนรู้แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

(๓) มีฐานความผิดว่าด้วยการคุกคามทางเพศหรือการอนาจาร ซึ่งจะช่วยลดการกระทำที่รุนแรงและมีความเหมาะสมต่อสภาพสังคมและการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

(๔) มีการกำหนดความผิดเกี่ยวกับการบันทึกภาพหรือเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น และการเผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งภาพและเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจารที่บันทึกไว้นั้น เป็นความผิดที่มีอัตราโทษหนักขึ้นทำให้บุคคลที่คิดจะกระทำความผิดเกิดความยับยั้งชั่งใจและทำให้ปริมาณการก่ออาชญากรรมลดลง

(๕) การกำหนดให้มีบทลงโทษที่หนักขึ้นสำหรับความผิดเกี่ยวกับเพศที่ก่อให้เกิดต่อบุคคลผู้ที่เป็นบุพการี หรือผู้ที่ไม่สามารถปกป้องตนเองได้ จะเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่จะก่อให้เกิดความกระทบกระเทือนต่อสังคมวัฒนธรรม และศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๖) ทำให้การแก้ไขปัญหอาชญากรรมในสังคมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

การกำหนดให้มีหลักการของกฎหมายเพื่อกำหนดการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อสังคม หรือมีผลให้เกิดความเสียหายต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือสังคม มีส่วนทำให้เกิดความสงบสุข และผู้ที่คิดจะกระทำความผิดจะเกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมายที่ต้องไตร่ตรองก่อนลงมือกระทำ และเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนต่างชาติซึ่งจะประเมินความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมและใช้เป็นปัจจัยสำหรับการเข้ามาลงทุนในประเทศเพิ่มขึ้น

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด
ไม่มี

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด
ไม่มี

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาได้มากน้อยเพียงใด
ไม่มี

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร ไม่มี

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด
ไม่มี

(โปรดพลิก)

๕.๔.๔ วิธีการและระยะประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ
ได้แก่
ไม่มี

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย
ไม่มี แต่จะต้องสร้างการรับรู้ให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมาย

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน
และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับ
ไม่มีภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชนและประชาชนไม่ถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพแต่อย่างใด

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

ไม่มีการใช้กำลังเจ้าหน้าที่ของรัฐเพิ่มเติม

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

ไม่มีการใช้คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพิ่มเติม

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะเวลาห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย

ไม่มีเหตุใช้งบประมาณของการบังคับใช้กฎหมาย

โดยเป็นงบดำเนินงานจำนวน - และงบลงทุนจำนวน

๖.๒ ในกรณีที่เป็นร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร
ร่างกฎหมายไม่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ใต้กฎหมาย

โดยเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจต่อร่างพระราชบัญญัตินี้

การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานนั้นอย่างไร

ไม่มี เนื่องจากเป็นกฎหมายกำหนดลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศเท่านั้น

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานทางด้านการพิจารณาคดีอาญา และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ต้องใช้กฎหมายว่าด้วยการกำหนดลักษณะความผิดนี้ไปใช้ให้เป็นไปตามกฎหมายวิธีพิจารณาคดีความอาญา

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลทำให้หน่วยงานทางด้านการพิจารณาคดีอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องบูรณาการการทำงานเกี่ยวกับการดำเนินคดีความเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิด

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายเนื่องจาก เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบกำกับดูแลงานในกระบวนการยุติธรรม

๘. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

เกิดประโยชน์สูงสุดของประชาชน

เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติเกินความจำเป็น

มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์

ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง

แต่ละขั้นตอนใช้เวลาในการดำเนินการเท่าใด

ไม่มีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรมอย่างไร
ไม่มีการกำหนดขั้นตอนการให้ใช้ดุลพินิจ
- ๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชนได้รับ
การบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร
ไม่มีการกำหนดการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ที่ต้องใช้หลักการกระจายอำนาจหรือมอบอำนาจ
ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

๘.๓ ระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติภายใน แต่เป็นการตรวจสอบในกระบวนการพิจารณาคดี

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร

ไม่มีการกำหนดกระบวนการร้องเรียน

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่

ไม่มีกฎหมายลำดับรองที่ต้องออกตามความแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

๙.๒ มีกรอบในการตราอนุบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรอย่างไร

ไม่มีการตราอนุบัญญัติ

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น

ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ

สำนักงานประมาณ

สำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ.ร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกิจ ได้แก่

สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สภานายความ

ภาคประชาชน/องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ

ประชาชนทั่วไป

องค์กรอื่น ได้แก่ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย (UNICEF) องค์กรทุนเพื่อการพัฒนาสตรีแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย (UNIFEM) สำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ สำนักงานระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และแปซิฟิก (Regional Office for Southeast Asia and the Pacific of the United Nations Office on Drugs and Crime : UNODC) สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มูลนิธิพิทักษ์และคุ้มครองเด็ก มูลนิธิคุ้มครองเด็ก มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มูลนิธิปวีณา หงสกุล เพื่อเด็กและสตรี มูลนิธิเพื่อนหญิง ศูนย์เครือข่ายสิทธิเด็กเอเชียเนืท สมาคมสายด่วนอินเทอร์เน็ตสากล (International Association of Internet Hotlines : INHOPE) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมสอบสวนคดีพิเศษ

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร

(๑) กระทรวงพัฒนาการสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ จัดเสวนาระดมความคิดเห็นและประชาพิจารณ์รวม ๓ ครั้ง เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔

(๒) กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม จัดโครงการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘

(๓) กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ได้เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงยุติธรรมและผ่านเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th โดยมีระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นระหว่างวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ รวมทั้งสิ้น ๒๑ วัน และมีการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงยุติธรรมและผ่านเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th

(โปรดพลิก)

๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

จัดทำ ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่

วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น

จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง

พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น

ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณา
จัดทำร่างกฎหมาย

รายละเอียดของการรับฟังความคิดเห็น ปรากฏตามสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นแนบท้าย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว

(ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ)

ปลัดกระทรวงยุติธรรม

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๐

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

สำนักกฎหมาย

นายกิตติณัฐ วิญญรัตน์ นิตกรปฏิบัติการ

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๕๓๐๐

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๒๖๕

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)

๑. ในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) กระทรวงยุติธรรมได้นำข้อมูลและผลการรับฟังความคิดเห็นดังต่อไปนี้มาใช้ประกอบการพิจารณา

๑.๑ ประเด็นความคิดเห็นจากการจัดเสวนาระดมความคิดเห็นและประชาพิจารณ์รวม ๓ ครั้ง ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๑ และ ๒)

๑.๒ บันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดความผิดเกี่ยวกับเพศ) ของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๓)

๑.๓ สรุปผลการจัดโครงการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น “ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีเด็กเป็นองค์ประกอบความผิด และแก้ไขคำนิยาม “กระทำชำเรา)” ของกระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ณ โรงแรมรามาร์คาร์ตัน กรุงเทพมหานคร (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๔)

๑.๔ รายงานการพิจารณาศึกษารายงานวิชาการ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) ของคณะอนุกรรมการการกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในคณะกรรมการการกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมและกิจการตำรวจ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๕)

๑.๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงยุติธรรม (www.moj.go.th) และเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๖)

๒. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในชั้นให้ความเห็นชอบหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ (รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ ๗) โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีความเห็นและข้อสังเกต ดังต่อไปนี้

๒.๑ ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข เห็นชอบหลักการของร่างฯ โดยไม่มีความเห็นหรือข้อสังเกตเพิ่มเติม

/๒.๒ สำนักงาน...

๒.๒ สำนักงานศาลยุติธรรม มีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) การกำหนดให้คู่สมรสฝ่ายที่ถูกกระทำไม่ประสงค์จะอยู่กินฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่าให้ผู้นั้นยื่นคำร้องขอหย่าต่อศาลชั้นต้นที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาจะทำให้เกิดความลักลั่นกับการพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัว เนื่องจากหลักการของมาตรา ๒๗๗ วรรคท้าย แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจพิจารณาคดีความผิดฐานกระทำชำเรา เด็ก ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กผู้ถูกกระทำนั้นยินยอม ซึ่งผลการกระทำที่เกิดขึ้นระหว่างสามีภริยาเป็นเรื่องทำนองเดียวกัน เนื่องจากเป็นคดีครอบครัวซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว

(๒) การกำหนดให้ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี หากการกระทำชำเรา เกิดจากความยินยอมและทั้งสองฝ่ายมีอายุต่างกันไม่เกินสองปี เป็นเหตุให้ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ และการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม เป็นเหตุที่จะให้ศาลลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ ซึ่งมีบางกรณีที่มีผลในทางกฎหมายทับซ้อนกัน เช่น ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำเป็นเด็กอายุสิบสี่ปีทั้งคู่ เห็นควร ให้เลือกวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหากจะยังคงไว้ทั้งสองกรณีก็ควรกำหนดให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้การกระทำเดียวกันเข้าเหตุที่ทำให้ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษทั้งสองหลักการ

(๓) ร่างมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ การกำหนดการกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโหมเด็กหญิงหรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาการกระทำผิดตามร่างมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง เป็นการกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี และการกระทำความผิดตามวรรคสามก็เป็นการกระทำความผิดต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีเช่นกัน ดังนั้น กรณีการกระทำกับชายอันมีลักษณะเป็นการโหมนั้นจึงน่าจะเป็นกรณีการกระทำกับเด็กชายไม่ใช่กระทำกับชาย

(๔) การกำหนดให้ความผิดฐานกระทำชำเราเด็ก ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปีโดยเด็กนั้นยินยอม ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใด หรือไม่พิพากษาลงโทษโดยดำเนินการตามมาตรา ๗๔ ก็ได้ กรณีหลักการนี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งประกาศใช้บังคับเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ผ่านมา ซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกัน จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขในประเด็นดังกล่าว และการกำหนดให้การกระทำความผิดโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี น่าจะเป็นการขัดกับหลักการของมาตรา ๗๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้เด็กอายุกว่าสิบปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี กระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแต่เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษ

(๕) การกำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศ ตามร่างมาตรา ๒๘๕/๓ ได้มีการกำหนดลักษณะความผิดดังกล่าวแล้ว จึงไม่จำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขในประเด็นดังกล่าวแต่อย่างใด

/๒.๓ สำนักงาน...

๒.๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีข้อสังเกตเพิ่มเติมในประเด็นเกี่ยวกับความซ้ำซ้อนของกฎหมาย กล่าวคือ การกำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศตามร่างมาตรา ๒๘๕/๓ มีความซ้ำซ้อนกับมาตรา ๓๙๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ได้บัญญัติครอบคลุมความผิดเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศอยู่แล้ว และความซ้ำซ้อนในหลักการของความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก

๒.๔ สำนักงานอัยการสูงสุด มีข้อสังเกตเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เห็นว่า เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่ซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ เช่นเดียวกัน และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จึงควรพิจารณาทบทวนเหตุผลความจำเป็นในการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๗๗ ดังกล่าว

(๒) ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งได้ยกเลิกการกำหนดให้ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดอันยอมความได้ นั้น เห็นว่า ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดต่อส่วนตัวโดยสภาพ และมีหลายกรณีที่ผู้เสียหายจำเป็นต้องร้องทุกข์เพื่อให้ได้รับการเยียวยาความเสียหายในทางแพ่ง หรือเพื่อให้ได้รับการดูแลรักษาในทางการแพทย์ และเมื่อผู้เสียหายได้รับการเยียวยาดังกล่าวเป็นที่พอใจแล้วก็ไม่ประสงค์ที่จะดำเนินคดีต่อไป หากยกเลิกการกำหนดให้ความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดอันยอมความได้ อาจเป็นการตัดโอกาสในการได้รับการเยียวยาความเสียหายของผู้เสียหายกลุ่มดังกล่าว เนื่องจากผู้เสียหายไม่กล้ามาร้องทุกข์ตั้งแต่ต้น

(๓) ร่างมาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขคำนิยามของสื่อลามกอนาจาร นั้น เนื่องจากขณะนี้ในชั้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก) ซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก จึงควรแก้ไขคำนิยามของสื่อลามกอนาจารตามมาตรา ๒๘๗ ให้สอดคล้องกับคำนิยามสื่อลามกอนาจารเด็กดังกล่าวด้วย

๓. กระทรวงยุติธรรมได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตดังกล่าวแล้วร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างในแต่ละประเด็นสรุปได้ดังนี้

๓.๑ กระทรวงยุติธรรมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ แล้ว เห็นว่า สามารถแยกเสนอร่างกฎหมายในส่วนความผิดเกี่ยวกับเพศออกเป็น ๓ ประเด็น กล่าวคือ (๑) สื่อลามกอนาจารที่เกี่ยวกับเด็ก (๒) แก้ไขคำนิยาม “กระทำชำเรา” และ (๓) แก้ไขโทษปรับอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศ

๓.๒ ร่างมาตรา ๓ ได้แก้ไขเพิ่มเติมคำนิยาม “การกระทำชำเรา” โดยมีความจำเป็นต้องแยกบทนิยาม ออกจากความเดิมที่บัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ และมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นการให้ความหมายที่ซ้ำซ้อนเกินความจำเป็น โดยให้มีหลักการที่กำหนดให้ต้องเป็นการกระทำความผิด ที่ก่อขึ้นโดยธรรมชาติของมนุษย์ และต้องเป็นการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำซึ่งต้องเป็นการใช้ อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น

๓.๓ ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา กำหนดให้มีการนำ มาตรการอื่นมาใช้แก่ผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีและช่วงอายุของผู้กระทำความผิด ซึ่งอาจเป็นช่องว่างให้ผู้กระทำความผิดอาศัยให้ตนไม่ต้องรับผิดชอบได้ และการกระทำชำเราต่อเด็กอายุกว่าสิบสามปี แต่ไม่เกินสิบห้าปี ศาลจะอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกันโดยกำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรส แทนการลงโทษก็ได้ รวมทั้งกำหนดมาตรการภายหลังการกำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรส ซึ่งผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือเงื่อนไขไม่เป็นผล

๓.๔ ร่างมาตรา ๖ ซึ่งเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๗๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และร่างมาตรา ๗ ซึ่งเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๗๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ในกรณีการกระทำอนาจารโดยล่วงล้ำที่เป็นเหตุ ให้ต้องรับโทษหนักขึ้น

๓.๕ ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา กรณีการกระทำชำเรา ที่เป็นความผิดอันยอมความได้

๓.๖ ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา กำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักขึ้น หากเป็นการกระทำชำเราหรือการอนาจารต่อผู้ถูกระทำซึ่งเป็นบุพการี หรือผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใด และร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๕/๒ แห่งประมวล กฎหมายอาญา กำหนดให้ผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษหนักขึ้น หากเป็นการกระทำชำเราหรือการอนาจาร ต่อบุคคลซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองอันเนื่องมาจากเป็นผู้ทุพพลภาพ ผู้มีจิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟั่นเฟือน คนป่วยเจ็บ คนชรา สตรีมีครรภ์ หรือผู้ซึ่งอยู่ในภาวะไม่สามารถรู้ผิดชอบ

๓.๗ ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา กำหนดให้ผู้ที่ยังดำรงชีพ อยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี ซึ่งมีลักษณะเป็นการรับประโยชน์จากการค้าประเวณี ของผู้อื่น หรือแบ่งปันผลประโยชน์หรือได้รับรายได้จากผู้ซึ่งค้าประเวณีเป็นอาจิม และกำหนดความผิด ให้ครอบคลุมถึงการแสวงหาประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณีในรูปแบบต่างๆ โดยตัดบทสันนิษฐานออก เพื่อให้การกำหนดความผิดดังกล่าวมีความชัดเจนขึ้น

๓.๘ ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖๖/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา กำหนดให้การกระทำ เพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยมีลักษณะเป็นการใช้อวัยวะเพศของตนล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก ช่องปากของศพ ซึ่งพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสมต่อการกระทำต่อศพที่ไม่มีสภาพบุคคลต่อไป โดยร่างมาตรา ๑ (๑๘) กำหนดให้การกระทำชำเรานั้นต้องเป็นการกระทำต่อบุคคล ทำให้ไม่เข้าหลักการของการกระทำต่อศพ จึงแก้ไขให้เป็นการกระทำเพื่อสนองความใคร่จะมีความเหมาะสมกว่ากำหนดให้เป็นการกระทำชำเราศพ

สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)

เมื่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) มีผลบังคับใช้จะส่งผลกระทบในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. ประเด็นการกำหนดนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา”

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ และมาตรา ๓๖๖/๑ ได้กำหนดความหมายของคำว่า “การกระทำชำเรา” หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง) และกระทำชำเราต่อศพตามมาตรา ๓๖๖/๑ ซึ่งมีผลบังคับใช้เฉพาะมาตราดังกล่าว ไม่ครอบคลุมไปถึงลักษณะการกระทำชำเราตามมาตราอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความผิดเกี่ยวกับเพศ

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้นำนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” มากำหนดไว้ในมาตรา ๑ ของประมวลกฎหมายอาญา เพื่อกำหนดให้อยู่ในหมวดหมู่เกี่ยวกับนิยามศัพท์และสามารถใช้อำนาจดังกล่าวได้ กับความผิดที่มีความเกี่ยวข้องกัน โดยกำหนดเป็น (๑๘) ของมาตรา ๑ ให้มีผลเฉพาะการกระทำที่กระทำต่อบุคคลและไม่ใช่เป็นการกระทำต่อศพที่สภาพบุคคลสิ้นสุดลงแล้วและกำหนดให้การกระทำมีลักษณะเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ที่เป็นการสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น เพื่อให้มีความชัดเจนและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. ประเด็นการกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคห้า กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำและผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือจะอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกันได้โดยกำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสก็ได้ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงต่างๆ จากตัวผู้กระทำความผิดทั้งปวง แต่ไม่ได้กำหนดมาตรการที่จะต้องดำเนินการกับผู้กระทำความผิดภายหลังจากการใช้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กดังกล่าวแล้ว

ดังนั้น จึงได้มีการแก้ไขมาตรา ๒๗๗ ดังกล่าวในวรรคห้าให้การดำเนินการกับผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเราซึ่งเป็นเด็กมีอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำกับผู้เสียหายซึ่งเป็นเด็กอายุกว่าสิบสามปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม โดยมุ่งคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำกับผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรืออนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกันได้โดยกำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสแทนการลงโทษ และหากผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขภายหลังการสมรสดังกล่าวหรือการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กนั้นไม่สำเร็จ ก็ส่งผลให้ต้องได้รับโทษสำหรับความผิดนั้น โดยศาลอาจลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

๓. ประเด็นการกำหนดให้การกระทำอนาจารโดยการล่วงล้ำเป็นการกระทำความผิดที่ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๘ และมาตรา ๒๗๙ ได้กำหนดความผิดฐานอนาจาร แต่ไม่ได้มีบทบัญญัติกำหนดให้การกระทำอนาจารที่เป็นกรณีการกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมีใช้อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคล และการกระทำความผิดดังกล่าวไม่ใช่ลักษณะของการกระทำชำเรา ตามธรรมชาติ แต่มีผลร้ายแรงเทียบเท่ากัน

ดังนั้น จึงควรกำหนดให้เป็นความผิดฐานอนาจารที่มีลักษณะร้ายแรง โดยกำหนดโทษเทียบเท่าความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา นอกจากนี้ ได้กำหนดให้การกระทำอนาจารซึ่งมีลักษณะร้ายแรงดังกล่าวซึ่งกระทบต่อเด็กด้วย และเป็นเหตุให้ได้รับโทษหนักขึ้น เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและป้องปรามไม่ให้เกิดการกระทำอนาจารในลักษณะดังกล่าวต่อเด็ก

๔. ประเด็นการกำหนดความผิดเกี่ยวกับการบันทึกภาพหรือเสียงและการเผยแพร่หรือส่งต่อภาพหรือเสียงของการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญาไม่มีบทบัญญัติที่คุ้มครองการกระทำที่มีลักษณะเป็นการบันทึกภาพหรือเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือเพื่อการเผยแพร่ภาพหรือเสียงดังกล่าว อันส่งผลกระทบต่อผู้ถูกระทำที่จะต้องเกรงกลัวต่อผลที่จะเกิดขึ้นภายหลังที่ผู้กระทำอาจใช้ภาพหรือเสียงดังกล่าวข่มขู่ผู้ถูกระทำและกระทำความผิดซ้ำได้อีก

ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดให้มีบทบัญญัติความผิดแยกออกต่างหาก ให้เป็นมาตรา ๒๘๐/๑ เพื่อกำหนดการกระทำความผิดดังกล่าวให้มีความชัดเจน และมุ่งคุ้มครองบุคคลที่ถูกบันทึกภาพหรือเสียงให้ได้รับการคุ้มครองผลที่อาจเกิดขึ้นได้ เนื่องจากผู้กระทำผิดจะเกิดความเกรงกลัว และยังเป็นป้องปรามการกระทำทางเพศซ้ำอีก

๕. ประเด็นการกำหนดความผิดเกี่ยวกับเพศในกรณีเป็นความผิดอันยอมความได้

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๑ กำหนดให้การกระทำผิดตามมาตรา ๒๗๘ ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัลไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้กระทำต่อบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดตามมาตรา ๒๘๕ เป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ยังไม่มีความชัดเจน

ดังนั้น จึงได้แก้ไขให้มีความชัดเจนและมีความเหมาะสมกับบริบทของสังคมปัจจุบัน โดยกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับเพศเป็นความผิดอันยอมความได้ เฉพาะในกรณีการข่มขืนกระทำชำเราและการอนาจารโดยการล่วงล้ำ ซึ่งเป็นการกระทำระหว่างคู่สมรส ให้อยอมความได้ ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัลหรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย และกรณีการอนาจารบุคคลอายุกว่าสิบห้าปี ให้อยอมความได้ ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัลหรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือไม่ได้เป็นการกระทำแก่บุคคลซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของผู้อื่นหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้

๖. ประเด็นการกำหนดความผิดเกี่ยวกับเพศที่กระทำต่อบุคคลผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด และบุคคลผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการใดๆ ที่ไม่อาจปกป้องภัยอันตรายให้พ้นภัยได้

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๕ กำหนดให้การกระทำผิดซ้ำซ้อนกันกระทำซ้ำเรา และความผิดฐานอนาจาร ซึ่งกระทำต่อบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้กระทำ ยังไม่มีความชัดเจน และเหมาะสม โดยมีได้กำหนดการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศต่อบุพการี และมาตรา ๒๘๕/๒ กำหนดกรณีเป็นการกระทำผิดต่อเด็กอายุไม่เกินสิบสามปีเท่านั้น โดยมีได้รวมถึงผู้ทุพพลภาพ ผู้มีความผิดปกติทางจิต ผู้สูงอายุ สตรีมีครรภ์ หรือผู้ที่ไม่อยู่ในภาวะไม่สามารถรับผิดชอบอื่นได้

ดังนั้น จึงแก้ไขเพิ่มเติมให้ครอบคลุมถึงบุคคลดังกล่าว ให้ได้รับโทษหนักขึ้นเพิ่มเติม โดยมาตรา ๒๘๕ กำหนดให้มีผลคุ้มครองบุพการีของผู้กระทำ หรือผู้อยู่ภายใต้อำนาจด้วยประการอื่นใดของผู้กระทำ ซึ่งจะครอบคลุมบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดอื่นเพิ่มเติมและมีความเหมาะสมต่อสภาพการณ์ในปัจจุบัน

๗. ประเด็นการกำหนดความผิดของผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๖ กำหนดความผิดกรณีผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี โดยไม่ได้กำหนดรายละเอียดให้ชัดเจนว่าจะมีความครอบคลุมไปถึงบุคคลใดบ้าง และมีลักษณะเป็นการพึ่งพาอาศัยรายได้จากผู้ซึ่งค้าประเวณีมีอย่างน้อยเพียงใด และมีเหตุผลที่ต้องกระทำการเช่นนั้นอย่างไร

กรณีนี้จึงได้กำหนดความผิดของผู้เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีไว้อย่างครอบคลุมหลากหลายกรณี โดยมีขอบเขตของความผิดที่สอดคล้องกับลักษณะของการกระทำผิดเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น และเนื่องจากในปัจจุบันศาลพิจารณามาตรา ๒๘๖ โดยนำเอาความในวรรคสอง ซึ่งเป็นบทสันนิษฐานมาใช้ก่อน ทำให้กรณีที่พิจารณาได้ว่าจำเลยมีรายได้อื่นด้วย จะไม่เป็นความผิดตามมาตรา นี้ ส่งผลให้คนที่ไม่มีเงินหรือร่ำรวยหากเปิดสถานการค้าประเวณี จะไม่สามารถถูกลงโทษตามมาตรา ๒๘๖ ได้ อีกทั้งในปัจจุบันรูปแบบการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณีเปลี่ยนแปลงไป ไม่ได้มีเพียงการค้ารังชีพจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณีเท่านั้น แต่ยังมีแสวงหาประโยชน์หรือเอาเปรียบจากผู้ซึ่งค้าประเวณีในรูปแบบต่างๆ เพิ่มมากขึ้น จึงสมควรกำหนดให้เป็นความผิดทั่วไปในประมวลกฎหมายอาญา

จึงได้พิจารณาปรับปรุงมาตรา ๒๘๖ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและขยายความผิดให้ครอบคลุมการแสวงหาประโยชน์จากผู้ซึ่งค้าประเวณีในรูปแบบอื่นๆ ด้วย ทั้งนี้ มีบทยกเว้นในกรณีผู้ที่ดำรงชีพจากผู้ซึ่งค้าประเวณี โดยรับประโยชน์ไม่ว่ารูปแบบใดจากการค้าประเวณี หรืออยู่รวมกันกับผู้ซึ่งค้าประเวณี หรือสมาคมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีคนเดียวหรือหลายคนเป็นอาจิม และไม่สามารถแสดงที่มาของรายได้ในการดำรงชีพของตน ซึ่งพึงได้รับตามกฎหมายหรือตามจรรยา ความผิดนี้มีให้ใช้บังคับแก่บุคคลกรณีดังกล่าวได้

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

กระทรวงยุติธรรม

หน้าว่าง

หลักฐานการรับฟังความคิดเห็น การเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
(ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ))

เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ และดำเนินการ
ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ (แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติ
มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

กระทรวงยุติธรรม ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากกฎหมาย รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชนโดยดำเนินการ
เปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (www.lawamendment.go.th, www.moj.go.th, www.krisdika.go.th)
ซึ่งมีหลักฐานการดำเนินการ ดังนี้

๑. หลักฐานการรับฟังความคิดเห็น (ผ่าน www.lawamendment.go.th)

The screenshot shows the 'Lawamendment' website interface. At the top, there is a header with the text 'การรับฟังความคิดเห็น' (Public Consultation) and 'กฎหมายไทย' (Thai Law). Below this, there are navigation links: 'หน้าหลัก' (Home), 'การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็น' (Analysis of Public Consultation Results), 'ความเป็นมา' (Background), and 'วิธีการใช้งาน' (How to Use). The main content area features the 'Lawamendment' logo and the URL 'www.lawamendment.go.th'. There are two main columns of information. The left column is titled 'ร่างกฎหมาย' (Draft Law) and lists several draft laws, including the one mentioned in the text: 'ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)'. The right column is titled 'ร่างกฎหมาย' (Draft Law) and lists draft laws related to the Ministry of Justice, including the one mentioned in the text: 'ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)'. The website also features a search bar and a navigation menu.

๓. หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th)

- ▷ องค์การ
- ▷ จากเดิมมาของกรมราช
- ▷ ความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ▷ สรรพนิพนธ์/สาขาศึกษา
- ▷ กฎหมายสำหรับคณะกรรมการ
- ▷ ห้องสมุดกฎหมาย
 - ▷ คู่มือกฎหมาย
 - ▷ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 - ▷ พระราชบัญญัติ/พระราชกำหนด
 - ▷ ประมวลกฎหมาย
 - ▷ กฎหมาย
 - ▷ กฎหมาย
 - ▷ กฎหมาย
 - ▷ กฎหมาย
 - ▷ กฎหมาย

หน้าหลัก > ร่างกฎหมายที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น > ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) |

ร่างกฎหมายที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น

▷ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) (รับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๒๓ ก.พ.๖๓)

การรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)

คำชี้แจง

ด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้รับร่างประมวลกฎหมายอาญาเพื่อให้ตราว่าพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) โดยมีผู้แทน (๑) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (๒) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (๓) กระทรวงยุติธรรม (๔) กระทรวงสาธารณสุข (๕) ฝ่ายกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (๖) แพทยสภา (๗) สภานายกความ (๘) สภาสมาคมสตรีแห่งชาติในพระบรมราชูปถัมภ์ (๙) สมาคมบัณฑิตศึกษากฎหมายแห่งประเทศไทยในประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๑๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (๑๒) สำนักงานอัยยัติราช และ (๑๓) สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ส่งร่างฉบับนี้

ในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาได้ดำเนินการตรวจพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงเห็นสมควรจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติไว้ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐจึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อถกเถียงที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้าน และเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ที่นับถือประชาชนและนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกฉบับ ทั้งนี้ หากสามารถร่วมแสดงความคิดเห็นได้ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ได้สละเวลาให้มาร่วมมือในการตอบรับฟังความคิดเห็นในครั้งนี้

(Handwritten signatures and notes in Thai script)

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖1 มี 15 คนดูถึงสิ่งนี้ ถูกใจเป็นคนที่สองในหมู่เพื่อนของคุณสิ

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น (ระหว่างวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐) และสรุปการวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมายของราชบัณฑิตยสถาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงยุติธรรม (www.moj.go.th) และเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th เพื่อรับฟังความคิดเห็น "ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)" ระหว่างวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ รวมทั้งสิ้น ๒๑ วัน และสรุปการวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมายร่างพระราชบัญญัติฯ โดยมีรายละเอียดสรุปความคิดเห็นของผู้มาแสดงความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมาย ตามเอกสารที่แนบมาด้วย

Attachments:

📎	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	[[ความผิดเกี่ยวกับเพศ]]	58 Kb
📎	สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมาย	[สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมายร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)]	74 Kb
📎	สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น(แบบย่อ)	[สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ(แบบย่อ)]	49 Kb
📎	สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติฯ (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)	[สรุปการวิเคราะห์เพิ่มเติมประมวลกฎหมาย]	1011 Kb

๕. หลักฐานการเปิดเผยผลสรุปการรับฟังความคิดเห็นทางเว็บไซต์ของกระทรวงยุติธรรม (www.moj.go.th)

กระทรวงยุติธรรมขอเชิญประชาชนและผู้เกี่ยวข้องร่วมแสดงความเห็นเกี่ยวกับร่าง พรบ. ฯ

๑๙ พ.ค. 2560 09:48 น. ๑,585 ครั้ง

📄 ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) (ฉบับกระทรวงยุติธรรมเสนอและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาพิจารณาในวาระสามแล้ว)

📄 ร่างฯ ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาพิจารณาในวาระสามแล้ว เสนอเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

📄 ร่างพระราชบัญญัติฯ (เดิม) ที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2558 และคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติฯ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2558

📄 สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงยุติธรรม (www.moj.go.th) และเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th เพื่อรับฟังความคิดเห็น"ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)" ระหว่างวันที่ 19 พฤษภาคม 2560 ถึงวันที่ 8 มิถุนายน 2560

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงยุติธรรม (www.moj.go.th)
และเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th
เพื่อรับฟังความคิดเห็น
"ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)"
ระหว่างวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐

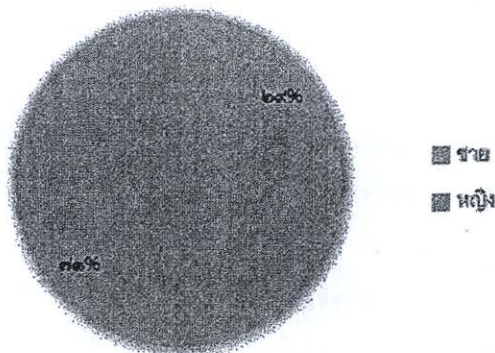
๑. การรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงยุติธรรม (www.moj.go.th) และเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ รวมทั้งสิ้น ๒๑ วัน โดยมีสถิติผู้เข้ามาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ผ่านระบบเทคโนโลยีทั้งสองระบบ จำนวน ๓๐๗ ครั้ง แต่มีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีทั้งสองระบบ จำนวน ๘๔ ราย โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑.๑ สถิติผู้เข้าแสดงความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติฯ ผ่านระบบเทคโนโลยีทั้งสองระบบ แบ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙ และเพศหญิง จำนวน ๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑

๑.๒ สถิติผู้เข้าแสดงความคิดเห็นมากที่สุดอยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ ๓๑ ปี ถึง ๔๐ ปี จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓ สถิติรองลงมาเป็นผู้แสดงความคิดเห็นที่มีอายุต่ำกว่า ๓๐ ปี จำนวน ๒๓ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๘ และสถิติผู้แสดงความคิดเห็นน้อยที่สุดอยู่ในช่วงอายุกว่า ๖๐ ปี ขึ้นไป จำนวน ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงยุติธรรม (www.moj.go.th) และเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th
เพื่อรับฟังความคิดเห็น "ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)"
ระหว่างวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๐ รวมทั้งสิ้น ๒๑ วัน

๑. สถิติผู้เข้ามาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทั้งสองระบบ จำนวน ๓๐๗ ครั้ง โดยมีผู้แสดงความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติฯ จำนวน ๘๔ คน โดยมีสถิติการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ดังต่อไปนี้

๖. หลักฐานการเปิดเผยการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์กลาง (www.lawamendment.go.th)

👍 ๑๖๖ ใจดี ๑๖๖๖ เมื่อคุณแรกในหมู่เพื่อนของคุณที่ดูใจดีสิ่งนี้

การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)

กระทรวงยุติธรรมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)

กระทรวงยุติธรรมขอเชิญประชาชนและผู้เกี่ยวข้องร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พรบ. ฯ

📅 19 พ.ค. 2560 09:48 น. 👁 1,585 ครั้ง

📄 ข้อมูลระงับการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) (ฉบับกระทรวงยุติธรรมเสนอและสำนักนายกรัฐมนตรีออกกฎหมายโดยคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาที่พิจารณาในวาระสามแล้ว)

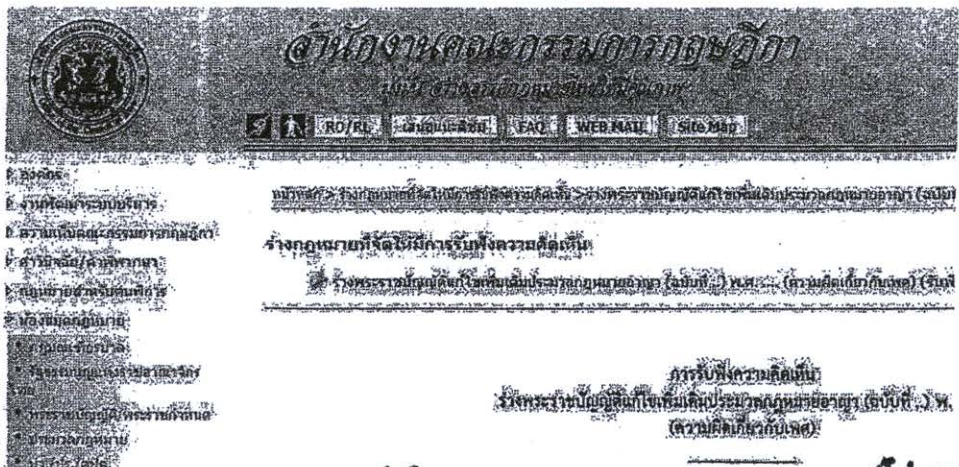
📄 ร่างฯ ที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ และคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาที่พิจารณาในวาระสามแล้ว เสนอเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องของตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

📄 ร่างพระราชบัญญัติฯ (เดิม) ที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2558 และคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติฯ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2558

📄 สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงยุติธรรม (www.law.go.th) และเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th โดยรับฟังความคิดเห็น ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) ระหว่างวันที่ 19

www.lawamendment.go.th/index.php/2017-05-05-09-58-56/782-2018-12-21-13-25-06

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)

Attachments:

สำเนาแจ้งเหตุผลในการตรากฎหมาย (Checklist) [สำเนียงเหตุผลในการตรากฎหมาย (Checklist)]		154 Kb
สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบ	[การเปิดเผยผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการออกกฎหมาย]	44 Kb
สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ส่วนที่ 2	[สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น]	49 Kb
สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ส่วนที่ 1	[สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น]	1011 Kb

สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)
เพศ)

เมื่อร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ) มีผลบังคับใช้จะส่งผลกระทบต่อประเด็นดังต่อไปนี้

๑. ประเด็นการกำหนดนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา”

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ และมาตรา ๓๖๖/๑ ได้กำหนดความหมายของคำว่า “การกระทำชำเรา” หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ หวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง และมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง) และกระทำชำเราต่อศพตามมาตรา ๓๖๖/๑ ซึ่งมีผลบังคับใช้เฉพาะมาตราดังกล่าว ไม่ครอบคลุมไปถึงลักษณะการกระทำชำเราตามมาตราอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความผิดเกี่ยวกับเพศ

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้นำนิยามคำว่า “การกระทำชำเรา” มากำหนดไว้ในมาตรา ๑ ของประมวลกฎหมายอาญา เพื่อกำหนดให้อยู่ในหมวดหมู่เกี่ยวกับนิยามศัพท์และสามารถใช้คำนิยามดังกล่าวได้ กับความผิดที่มีความเกี่ยวข้องกัน โดยกำหนดเป็น (๑๘) ของมาตรา ๑ ให้มีผลเฉพาะการกระทำที่กระทำต่อบุคคลและไม่ใช่เป็นการกระทำต่อศพที่สภาพบุคคลสิ้นสุดลงแล้วและกำหนดให้การกระทำมีลักษณะเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ที่เป็นการสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ หวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น เพื่อให้มีความชัดเจนและมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. ประเด็นการกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

เนื่องจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคห้า กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกกระทำและผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก หรือจะอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกันได้โดยกำหนดเงื่อนไขให้ต้องดำเนินการภายหลังการสมรสก็ได้ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงต่างๆ จากตัวผู้กระทำความผิดทั้งปวง แต่ไม่ได้กำหนดมาตรการที่จะต้องดำเนินการกับผู้กระทำความผิดภายหลังจากการใช้มาตรการคุ้มครองสวัสดิภาพ